

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2015/2030 al Comisiei din 13 noiembrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 850/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind poluanții organici persistenți în ceea ce privește anexa I⁽¹⁾** 1
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2031 al Comisiei din 13 noiembrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1918/2006 privind deschiderea și modul de gestionare a contingentelor tarifare pentru uleiul de măsline originar din Tunisia** 4
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2032 al Comisiei din 13 noiembrie 2015 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1089 în ceea ce privește plafoanele bugetare pentru anul 2015 aplicabile anumitor scheme de sprijin direct pentru Regatul Unit** 6
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2033 al Comisiei din 13 noiembrie 2015 de reînnoire a aprobării substanței active 2,4-D în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, precum și de modificare a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei⁽¹⁾** 8

- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2034 al Comisiei din 13 noiembrie 2015 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 12

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

DECIZII

- ★ Decizia (UE) 2015/2035 a Consiliului din 26 octombrie 2015 privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Subcomitetului pentru comerț și dezvoltare durabilă și în cadrul Comitetului de asociere reunit în configurația comerț instituite prin Acordul de asociere între Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Georgia, pe de altă parte, privind adoptarea regulamentului de procedură al Subcomitetului pentru comerț și dezvoltare durabilă, stabilirea listei de experți în domeniul comerțului și al dezvoltării durabile de către același subcomitet și stabilirea listei de arbitri de către Comitetul de asociere reunit în configurația comerț 14
- ★ Decizia (UE) 2015/2036 a Consiliului din 26 octombrie 2015 de numire a patru supleanți italieni în cadrul Comitetului Regiunilor 22
- ★ Decizia (UE) 2015/2037 a Consiliului din 10 noiembrie 2015 de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, Protocolul din 1930 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii cu privire la aspecte referitoare la politica socială 23
- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2038 a Comisiei din 13 noiembrie 2015 privind echivalența dintre cadrul de reglementare din Republica Coreea pentru contrapărțile centrale și cerințele din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții 25
- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2039 a Comisiei din 13 noiembrie 2015 privind echivalența dintre cadrul de reglementare din Africa de Sud pentru contrapărțile centrale și cerințele din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții 29
- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2040 a Comisiei din 13 noiembrie 2015 privind echivalența dintre cadrul de reglementare din anumite provincii din Canada pentru contrapărțile centrale și cerințele din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții 32
- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2041 a Comisiei din 13 noiembrie 2015 privind echivalența dintre cadrul de reglementare din Mexic pentru contrapărțile centrale și cerințele din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții 38
- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2042 a Comisiei din 13 noiembrie 2015 privind echivalența dintre cadrul de reglementare din Elveția pentru contrapărțile centrale și cerințele din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții 42

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2015/2030 AL COMISIEI

din 13 noiembrie 2015

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 850/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind poluanții organici persistenți în ceea ce privește anexa I

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 850/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind poluanții organici persistenți și de modificare a Directivei 79/117/CEE ⁽¹⁾, în special articolul 14 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 850/2004 implementează în legislația Uniunii angajamentele stabilite de Convenția de la Stockholm privind poluanții organici persistenți, aprobată prin Decizia 2006/507/CE a Consiliului ⁽²⁾, precum și de Protocolul de la Aarhus din 1998 referitor la poluanții organici persistenți (denumit în continuare „protocolul”) la Convenția din 1979 asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi (denumită în continuare „CPATDL”), protocol aprobat prin Decizia 2004/259/CE a Consiliului ⁽³⁾.
- (2) Decizia 2009/2 ⁽⁴⁾, adoptată de organul executiv al CPATDL la cea de a 27-a sesiune a sa din 14-18 decembrie 2009, a identificat parafinele clorurate cu catenă scurtă (denumite în continuare „PCCS”) ca poluanți organici persistenți. Prin urmare, acestea au fost adăugate la protocol în vederea eliminării, cu următoarele două derogări: utilizare ca agenți de ignifugare în cauciucul utilizat în benzile transportoare din industria minieră sau în materialele de etanșare pentru baraje. Decizia 2009/2 obligă părțile la protocol să elimine aceste două utilizări de îndată ce sunt disponibile alternative adecvate. Decizia 2009/2 a fost implementată în legislația Uniunii prin Regulamentul (UE) nr. 519/2012 al Comisiei ⁽⁵⁾, care a inclus PCCS în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 850/2004.
- (3) Rubrica privind PCCS din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 850/2004 prevede o derogare pentru producția, introducerea pe piață și utilizarea PCCS în benzile transportoare din industria minieră și în materialele de etanșare pentru baraje. Pentru a se conforma Deciziei 2009/2, în conformitate cu înregistrarea respectivă, de îndată ce vor fi disponibile noi informații privind modalități de utilizare și substanțe sau tehnologii alternative mai sigure, Comisia trebuie să reexamineze derogările în vederea eliminării treptate a utilizărilor rămase ale PCCS. O astfel de reexaminare, impusă de Decizia 2009/2, este în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 850/2004.

⁽¹⁾ JO L 158, 30.4.2004, p. 7.

⁽²⁾ Decizia 2006/507/CE a Consiliului din 14 octombrie 2004 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției de la Stockholm privind poluanții organici persistenți (JO L 209, 31.7.2006, p. 1).

⁽³⁾ Decizia 2004/259/CE a Consiliului din 19 februarie 2004 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Protocolului la Convenția din 1979 privind poluarea atmosferică transfrontalieră pe distanțe lungi, referitor la poluanții organici persistenți (JO L 81, 19.3.2004, p. 35).

⁽⁴⁾ C.N.556.2010.TREATIES-4.

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 519/2012 al Comisiei din 19 iunie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 850/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind poluanții organici persistenți în ceea ce privește anexa I (JO L 159, 20.6.2012, p. 1).

- (4) În conformitate cu Decizia 2009/2 și cu rubrica privind PCCS din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 850/2004, reexaminarea derogărilor ar trebui să se axeze pe existența unor alternative adecvate în ceea ce privește cele două utilizări rămase. Odată ce sunt identificate astfel de alternative, derogările ar trebui să fie eliminate din rubrică.
- (5) În 2010, Țările de Jos au prezentat un dosar cu privire la PCCS intitulat „Evaluarea unor posibile restricționări ale parafinelor clorurate cu catenă scurtă” (denumit în continuare „dosarul”) (¹). Dosarul identifică o serie de alternative care ar putea fi utilizate în locul PCCS în benzile transportoare din industria minieră și în materialele de etanșare pentru baraje. Dosarul ține seama de rezultatele unei consultări publice desfășurate în timpul elaborării acestuia de către Țările de Jos.
- (6) Printre diferitele alternative identificate, cele mai cunoscute sunt parafinele clorurate cu catenă medie și lungă (PCCM și PCCL), PCCM părând a fi alternativa preferată de marea majoritate a utilizatorilor. Atât PCCM, cât și PCCL reunesc caracteristici de performanță similare cu cele ale PCCS. Printre celelalte alternative disponibile se numără substanțe precum agenții de ignifugare organofosfați și plastifianții fosfați, agenții de ignifugare anorganici și mai multe altele.
- (7) În cadrul consultării publice menționate anterior, unele societăți europene au sugerat că trecerea către utilizarea unor alternative ar putea să nu fie ușoară, iar reformularea ar putea necesita un timp considerabil. Cu toate acestea, experiența arată că există societăți europene care au început să utilizeze alternativele fără dificultăți majore. În special în ceea ce privește cele două aplicații care fac obiectul unor derogări în temeiul Regulamentului (CE) nr. 850/2004, un producător important de benzi transportoare a indicat că trecerea la PCCM a fost ușoară și a presupus costuri scăzute. La momentul redactării consultării respective, alte două societăți lucrau la adoptarea alternativelor.
- (8) În 2013, Comisia a desfășurat consultări cu părțile interesate relevante din industria minieră. Consultarea a indicat că benzile transportoare care conțin PCCS nu mai sunt utilizate în sectorul activităților miniere.
- (9) În ceea ce privește materialele de etanșare pentru baraje care conțin PCCS, acestea nu par a fi produse, introduse pe piață sau utilizate în Uniune. Astfel, încă din 2008, părțile interesate relevante indicaseră Agenției Europene pentru Produse Chimice (²) că PCCS nu par a fi utilizate sau sunt în curs de a fi eliminate progresiv din materialele de etanșare (inclusiv materialele de etanșare pentru baraje) în Europa.
- (10) În iunie 2012, singura entitate cunoscută care înregistrase producția de PCCS în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (³) a declarat că a încetat producția substanței respective și nu intenționează să o reia.
- (11) Există alternative adecvate la utilizarea PCCS în benzile transportoare din industria minieră și în materialele de etanșare pentru baraje. În consecință, Comisia este obligată de Decizia 2009/2 și de clauza de reexaminare din rubrica privind PCCS din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 850/2004 să elimine aceste două utilizări. Deși industria pare să fi abandonat în mod voluntar cele două utilizări, derogările ar trebui eliminate din rubrica respectivă pentru a asigura conformitatea deplină cu obiectivul acordului internațional de a elimina utilizarea poluanților organici persistenți.
- (12) Este, de asemenea, necesar să se clarifice faptul că, în ceea ce privește PCCS, interdicția de la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 850/2004 nu se aplică benzilor transportoare din industria minieră și materialelor de etanșare pentru baraje care erau deja în uz înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament sau la acea dată.
- (13) În plus, este necesar să se clarifice faptul că articolele care conțin PCCS în concentrații mai mici de 0,15 % în greutate pot fi introduse pe piață și utilizate, întrucât aceasta este cantitatea de PCCS care poate fi prezentă ca impuritate într-un articol produs utilizând PCCM.
- (14) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului stabilit prin Directiva 67/548/CEE a Consiliului (⁴),

(¹) Evaluarea unor posibile restricționări ale parafinelor clorurate cu catenă scurtă (PCCS), pregătit pentru Institutul Național pentru Sănătate Publică și Mediu (RIVM), Țările de Jos, RPA iulie 2010.

(²) http://echa.europa.eu/documents/10162/13640/tech_rep_alkanes_chloro_en.pdf

(³) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

(⁴) Directiva 67/548/CEE a Consiliului din 27 iunie 1967 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO 196, 16.8.1967, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 850/2004 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 noiembrie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

În partea B din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 850/2004, rubrica referitoare la cloroalcani C10-C13 (parafine clorurate cu catenă scurtă) (PCCS) se înlocuiește cu următorul text:

„Cloroalcani C10C13 (parafine clorurate cu catenă scurtă) (PCCS)	85535-84-8	287-476-5	<p>1. Prin derogare, sunt permise producerea, introducerea pe piață și utilizarea substanțelor sau preparatelor care conțin PCCS în concentrații mai mici de 1 % în greutate sau a articolelor care conțin PCCS în concentrații mai mici de 0,15 % în greutate.</p> <p>2. Utilizarea este permisă în ceea ce privește:</p> <p>(a) benzile transportoare din industria minieră și materialele de etanșare pentru baraje care conțin PCCS, aflate deja în uz înainte de 4 decembrie 2015 sau la acea dată; și</p> <p>(b) articolele care conțin PCCS, altele decât cele menționate la litera (a), care erau deja în uz înainte de 10 iulie 2012 sau la acea dată.</p> <p>3. Articolul 4 alineatul (2) al treilea și al patrulea paragraf se aplică articolelor menționate la punctul 2 de mai sus.”</p>
--	------------	-----------	---

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2031 AL COMISIEI**din 13 noiembrie 2015****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1918/2006 privind deschiderea și modul de gestionare a contingentelor tarifare pentru uleiul de măsline originar din Tunisia**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 187 literele (a), (c) și (d)

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1918/2006 al Comisiei ⁽²⁾ a deschis un contingent tarifar anual pentru importul în Uniune de ulei de măsline virgin care se încadrează la codurile NC 1509 10 10 și 1509 10 90, obținut integral în Tunisia și transportat direct din această țară. La articolul 2 alineatul (2) din regulamentul respectiv se stabilesc plafoanele lunare pentru cantitatea de ulei de măsline pentru care pot fi eliberate licențe de import în cadrul volumului global al contingentului prevăzut la alineatul (1) de la respectivul articol. Având în vedere nevoia de a lua măsuri pentru a ameliora situația economică a Tunisiei, este oportun să se faciliteze comerțul cu ulei de măsline dintre Uniune și Tunisia prin reducerea sarcinii administrative de gestionare a contingentului deschis prin Regulamentul (CE) nr. 1918/2006. Prin urmare, este necesar să se elimine plafoanele lunare prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din regulamentul respectiv.
- (2) Cuantumul garanției, stabilit la articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1918/2006, ar trebui să fie majorat pentru a garanta că angajamentul de a importa se va realiza în perioada de valabilitate a licențelor de import.
- (3) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1918/2006 ar trebui modificat în consecință.
- (4) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru organizarea comună a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1918/2006 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Contingentul tarifar se deschide de la data de 1 ianuarie a fiecărui an.”;

(b) alineatul (3) se elimină.

2. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prin derogare de la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1301/2006, solicitanții pot depune o cerere de licență de import în fiecare săptămână, în ziua de luni sau de marți.”;

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1918/2006 al Comisiei din 20 decembrie 2006 privind deschiderea și modul de gestionare a contingentelor tarifare pentru uleiul de măsline originar din Tunisia (JO L 365, 21.12.2006, p. 84).

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Licențele de import sunt valabile începând cu ziua de eliberare efectivă, în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 376/2008 al Comisiei (*), până în ultima zi a perioadei de aplicare a contingentului tarifar de import.

Cuquantumul garanției este de 20 EUR/100 kg greutate netă.

(*) Regulamentul (CE) nr. 376/2008 al Comisiei din 23 aprilie 2008 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de licențe de import și export și de certificate de fixare în avans pentru produsele agricole (JO L 114, 26.4.2008, p. 3).”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică pentru perioadele de aplicare a contingentului care încep la 1 ianuarie 2016.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 noiembrie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2032 AL COMISIEI**din 13 noiembrie 2015****de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1089 în ceea ce privește
plafoanele bugetare pentru anul 2015 aplicabile anumitor scheme de sprijin direct pentru
Regatul Unit**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 22 alineatul (1), articolul 42 alineatul (2) și articolul 51 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1089 al Comisiei ⁽²⁾ a stabilit plafoanele naționale anuale pentru măsurile relevante privind plățile directe în 2015.
- (2) În Regatul Unit, legislația de punere în aplicare a normelor Uniunii privind plățile directe în Țara Galilor a fost casată de un ordin pronunțat de o instanță națională. În consecință, Regatul Unit a luat noi decizii privind punerea în aplicare a plăților directe în Țara Galilor, care au fost notificate Comisiei. Deși este responsabilitatea Regatului Unit să se asigure că noile decizii menționate respectă cadrul juridic aplicabil și principiile generale ale dreptului Uniunii, este necesar să se țină cont de aceste noi decizii. Mai precis, deoarece aceste noi decizii afectează calcularea plafoanelor naționale anuale pentru 2015 în ceea ce privește schema de plată de bază și plata pentru tinerii fermieri pentru Regatul Unit, este necesară modificarea în consecință a plafoanelor respective. În plus, pe baza acestor decizii, este necesar să se stabilească plafonul plății redistributive pentru anul 2015, pentru Regatul Unit.
- (3) Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1089 ar trebui modificat în consecință.
- (4) În ceea ce privește anul 2015, punerea în aplicare a schemelor de sprijin direct prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 a început la 1 ianuarie 2015. Pentru a asigura coerența între aplicabilitatea respectivului regulament pentru anul de cerere 2015 și aplicabilitatea plafoanelor bugetare corespunzătoare, prezentul regulament ar trebui să se aplice de la aceeași dată.
- (5) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului privind plățile directe,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1***Modificarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1089**

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1089 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2***Intrare în vigoare și aplicare**

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2015.

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 608.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1089 al Comisiei din 6 iulie 2015 de stabilire, pentru anul 2015, a plafoanelor bugetare aplicabile anumitor scheme de sprijin direct prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și de stabilire a cotei privind rezerva specială pentru deminare pentru Croația (JO L 176, 6.7.2015, p. 29).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 noiembrie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1089 se modifică după cum urmează:

1. La punctul I, rubrica pentru Regatul Unit se înlocuiește cu următorul text:

„Regatul Unit	2 100 795”
---------------	------------

2. La punctul III, se adaugă următoarea rubrică pentru Regatul Unit:

„Regatul Unit	16 134”
---------------	---------

3. La punctul VI, rubrica pentru Regatul Unit se înlocuiește cu următorul text:

„Regatul Unit	51 798”
---------------	---------

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2033 AL COMISIEI**din 13 noiembrie 2015****de reînnoire a aprobării substanței active 2,4-D în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, precum și de modificare a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 20 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Aprobarea substanței active 2,4-D, astfel cum este menționată în partea A din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei ⁽²⁾, expiră la 31 decembrie 2015.
- (2) O cerere de reînnoire a includerii substanței active 2,4-D în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului ⁽³⁾ a fost transmisă în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1141/2010 al Comisiei ⁽⁴⁾ în termenul prevăzut la articolul respectiv.
- (3) Solicitantul a transmis dosarele suplimentare necesare în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 1141/2010. Statul membru raportor a constatat că cererea era completă.
- (4) Statul membru raportor, în colaborare cu statul membru coraportor, a întocmit un raport de evaluare a reînnoirii pe care l-a transmis, la data de 4 martie 2013, Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”) și Comisiei.
- (5) Autoritatea a comunicat solicitantului și statelor membre raportul de evaluare a reînnoirii în vederea formulării de observații și a transmis observațiile primite Comisiei. De asemenea, autoritatea a pus la dispoziția publicului dosarul suplimentar rezumativ.
- (6) La 7 august 2014 și la 11 martie 2015 ⁽⁵⁾, autoritatea a comunicat Comisiei concluzia sa cu privire la posibilitatea ca substanța 2,4-D să îndeplinească sau nu criteriile de aprobare prezentate la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009. La 28 mai 2015, Comisia a prezentat Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale proiectul de raport de evaluare a substanței 2,4-D.
- (7) În cazul uneia sau al mai multor utilizări reprezentative ale cel puțin unui produs de protecție a plantelor care conține substanța activă s-a constatat îndeplinirea criteriilor de aprobare prevăzute la articolul 4. Prin urmare, criteriile de aprobare respective se consideră îndeplinite.
- (8) Prin urmare, este adecvat să se reînnoiască aprobarea substanței 2,4-D.
- (9) Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) coroborat cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 și având în vedere cunoștințele științifice și tehnice actuale, este necesară includerea anumitor condiții și restricții. În particular, este adecvat să fie solicitate informații de confirmare suplimentare.

⁽¹⁾ JO L 309, 24.11.2009, p. 1.⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei din 25 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește lista substanțelor active aprobate (JO L 153, 11.6.2011, p. 1).⁽³⁾ Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO L 230, 19.8.1991, p. 1).⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1141/2010 al Comisiei din 7 decembrie 2010 de stabilire a procedurii de reînnoire a includerii unui al doilea grup de substanțe active în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului și de stabilire a listei substanțelor în cauză (JO L 322, 8.12.2010, p. 10).⁽⁵⁾ EFSA Journal 2014; 12(9): 3812. Document disponibil online la adresa: www.efsa.europa.eu

- (10) Evaluarea riscurilor pentru reînnoirea aprobării substanței 2,4-D se bazează pe un număr limitat de utilizări reprezentative care, totuși, nu limitează utilizările pentru care pot fi autorizate produsele de protecție a plantelor care conțin substanța 2,4-D. Prin urmare, este adecvat să nu se mențină restricționarea la utilizările ca erbicid.
- (11) În conformitate cu articolul 20 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009, coroborat cu articolul 13 alineatul (4), anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 ar trebui modificată în consecință.
- (12) Prezentul regulament ar trebui să se aplice din ziua următoare datei de expirare a aprobării substanței active 2,4-D, astfel cum este menționată în considerentul 1.
- (13) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Reînnoirea aprobării substanței active

Aprobarea substanței active 2,4-D, cu specificațiile din anexa I, se reînnoiește sub rezerva îndeplinirii condițiilor din anexa respectivă.

Articolul 2

Modificări ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 se modifică în conformitate cu anexa II la prezentul regulament.

Articolul 3

Intrarea în vigoare și data aplicării

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2016.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 noiembrie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXA I

Denumire comună, Numere de identificare	Denumire IUPAC	Puritate ⁽¹⁾	Data aprobării	Expirarea aprobării	Dispoziții specifice
2,4-D Nr. CAS: 94-75-7 Nr. CIPAC: 1	Acid (2,4-diclorfenoxi) acetic	≥ 960 g/kg Impurități: Fenoli liberi (exprimați ca 2,4-DCP): maximum 3 g/kg Sumă de dioxine și furani (WHO-TCDD TEQ) ⁽²⁾ : maximum 0,01 mg/kg	1 ianuarie 2016	31 decembrie 2030	<p>În vederea aplicării principiilor uniforme menționate la articolul 29 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 se va ține seama de concluziile raportului de evaluare a substanței 2,4-D, în special de apendicele I și II.</p> <p>În cadrul acestei evaluări generale, statele membre acordă o atenție deosebită riscurilor pentru organismele acvatice, terestre și pentru consumatori în cazurile utilizărilor în concentrații mai mari de 750 g/ha.</p> <p>Condițiile de utilizare includ, acolo unde este cazul, măsuri de atenuare a riscurilor.</p> <p>Solicitantul transmite Comisiei, statelor membre și autorității următoarele:</p> <ol style="list-style-type: none"> informații de confirmare sub forma rezultatelor complete ale studiului pe o generație extins existent; informații de confirmare sub forma prezentării testului de metamorfoză la amfibieni (AMA) [OCDE (2009) testul nr. 231] (2009), pentru a verifica potențialele proprietăți endocrine ale substanței. <p>Informațiile de la punctul 1 se transmit până la data de 4 iunie 2016 și informațiile de la punctul 2 până la data de 4 decembrie 2017.</p>

⁽¹⁾ Detalii suplimentare privind identitatea și specificațiile substanței active se găsesc în raportul de evaluare.

⁽²⁾ Dioxine [suma dibenzo-para-dioxinelor policlorurate (PCDD) și a dibenzofuranilor policlorurați (PCDF), exprimată în echivalenți toxici (TEQ) ai Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), utilizând factorii OMS de echivalență toxică (TEF-OMS)].

ANEXA II

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 se modifică după cum urmează:

1. în partea A, rubrica 27 referitoare la 2,4-D se elimină;
2. în partea B, se adaugă următoarea rubrică:

„94	2,4-D Nr. CAS: 94-75-7 Nr. CIPAC: 1	Acid (2,4-diclorfe- noxi) acetic	≥ 960 g/kg Impurități: Fenoli liberi (exprimați ca 2,4-DCP): maximum 3 g/kg Sumă de dioxine și furani (WHO-TCDD TEQ) (*): ma- ximum 0,01 mg/kg	1 ianuarie 2016	31 decembrie 2030	<p>În vederea aplicării principiilor uniforme menționate la articolul 29 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 se va ține seama de concluziile raportului de evaluare a substanței 2,4-D, în special de apendicele I și II.</p> <p>În cadrul acestei evaluări generale, statele membre acordă o atenție deosebită riscurilor pentru organismele acvatice, terestre și pentru consumatori în cazurile utilizărilor în concentrații mai mari de 750 g/ha.</p> <p>Condițiile de utilizare includ, acolo unde este cazul, măsuri de atenuare a riscurilor.</p> <p>Notificatorul transmite Comisiei, statelor membre și autorității următoarele:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. informații de confirmare sub forma rezultatelor complete ale studiului pe o generație extins existent; 2. informații de confirmare sub forma prezentării testului de metamorfoză la amfibieni (AMA) [OCDE (2009) testul nr. 231] (2009), pentru a verifica potențialele proprietăți endocrine ale substanței. <p>Informațiile de la punctul 1 se transmit până la data de 4 iunie 2016 și informațiile de la punctul 2 până la data de 4 decembrie 2017.</p>
-----	---	-------------------------------------	--	--------------------	----------------------	--

(*) Dioxine [suma dibenzo-para-dioxinelor policlorurate (PCDD) și a dibenzofuranilor policlorurați (PCDF), exprimată în echivalenți toxici (TEQ) ai Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), utilizând factorii OMS de echivalență toxică (TEF-OMS)].”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2034 AL COMISIEI**din 13 noiembrie 2015****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 noiembrie 2015.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)			
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import	
0702 00 00	AL	50,7	
	MA	82,7	
	MK	43,3	
	ZZ	58,9	
0707 00 05	AL	78,9	
	TR	147,0	
	ZZ	113,0	
0709 93 10	MA	81,2	
	TR	168,9	
	ZZ	125,1	
0805 20 10	CL	185,6	
	MA	91,0	
	PE	166,7	
	TR	83,5	
	ZZ	131,7	
	TR	69,1	
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	ZA	95,1	
	ZZ	82,1	
	TR	99,6	
0805 50 10	ZZ	99,6	
	BR	289,3	
0806 10 10	EG	231,3	
	PE	253,2	
	TR	173,2	
	ZZ	236,8	
	AR	151,8	
	CA	163,3	
0808 10 80	CL	84,7	
	MK	29,8	
	NZ	136,8	
	US	150,6	
	ZA	214,0	
	ZZ	133,0	
	0808 30 90	BA	86,2
		CN	64,9
		TR	131,0
		ZZ	94,0

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA (UE) 2015/2035 A CONSILIULUI

din 26 octombrie 2015

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Subcomitetului pentru comerț și dezvoltare durabilă și în cadrul Comitetului de asociere reunit în configurația comerț instituite prin Acordul de asociere între Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Georgia, pe de altă parte, privind adoptarea regulamentului de procedură al Subcomitetului pentru comerț și dezvoltare durabilă, stabilirea listei de experți în domeniul comerțului și al dezvoltării durabile de către același subcomitet și stabilirea listei de arbitri de către Comitetul de asociere reunit în configurația comerț

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (4) primul paragraf coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Articolul 431 din Acordul de asociere dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Georgia, pe de altă parte ⁽¹⁾, (denumit în continuare „acordul”) prevede aplicarea parțială și cu titlu provizoriu a acordului.
- (2) Articolul 3 din Decizia 2014/494/UE a Consiliului ⁽²⁾ stabilește părțile acordului care urmează să fie aplicate cu titlu provizoriu, incluzând dispozițiile privind instituirea și funcționarea Subcomitetului pentru comerț și dezvoltare durabilă și a Comitetului de asociere reunit în configurația comerț astfel cum este prevăzut la articolul 408 alineatul (4) din acord (denumit în continuare „Comitetul de asociere reunit în configurația comerț”), dispozițiile privind comerțul și dezvoltarea durabilă și cele privind soluționarea litigiilor.
- (3) În temeiul articolului 240 alineatul (3) din acord, Subcomitetul pentru comerț și dezvoltare durabilă urmează să își adopte regulamentul de procedură.
- (4) În temeiul articolului 243 alineatul (3) din acord, Subcomitetul pentru comerț și dezvoltare durabilă urmează să stabilească, în cadrul primei sale reuniuni, o listă de cel puțin 15 persoane care doresc și sunt în măsură să ocupe poziția de expert în cadrul procedurilor grupului privind comerțul și dezvoltarea durabilă.
- (5) În temeiul articolului 268 alineatul (1) din acord, Comitetul de asociere reunit în configurația comerț urmează să stabilească listă de cel puțin 15 persoane care doresc și sunt în măsură să ocupe poziția de arbitru în procedurile de soluționare a litigiilor în termen de șase luni de la începerea aplicării provizorii a acordului.
- (6) Prin urmare, este oportun să se stabilească poziția Uniunii în ceea ce privește regulamentul de procedură care urmează să fie adoptat de Subcomitetului pentru comerț și dezvoltare durabilă, lista de experți în comerțul și dezvoltarea durabilă care urmează să fie stabilită de subcomitetul menționat și lista de arbitri care urmează să fie stabilită de Comitetului de asociere reunit în configurația comerț,

⁽¹⁾ JO L 261, 30.8.2014, p. 4.

⁽²⁾ Decizia 2014/494/UE a Consiliului din 16 iunie 2014 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului de asociere dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Georgia, pe de altă parte (JO L 261, 30.8.2014, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Subcomitetului pentru comerț și dezvoltare durabilă instituit prin articolul 240 din acord în ceea ce privește adoptarea regulamentului de procedură al subcomitetului menționat și stabilirea listei de experți în comerțul și dezvoltarea durabilă se bazează pe proiectele de decizie ale subcomitetului respectiv atașate la prezenta decizie.

(2) Corecturile minore cu caracter tehnic aduse proiectelor de decizie pot fi acceptate de reprezentanții Uniunii în cadrul Subcomitetului pentru comerț și dezvoltare durabilă fără a fi necesară o altă decizie a Consiliului.

Articolul 2

(1) Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comitetului de asociere reunit în configurația comerț, în ceea ce privește stabilirea listei de arbitri se bazează pe proiectul de decizie al comitetului respectiv atașat la prezenta decizie.

(2) Corecturile minore cu caracter tehnic aduse proiectului de decizie pot fi acceptate de reprezentanții Uniunii în cadrul Comitetului de asociere reunit în configurația comerț fără a fi necesară o altă decizie a Consiliului.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 26 octombrie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
F. MOGHERINI

PROIECT

DECIZIA NR. 1/2015 A SUBCOMITETULUI UE-GEORGIA PENTRU COMERȚ ȘI DEZVOLTARE DURABILĂ

din ...

de adoptare a regulamentului său de procedură

SUBCOMITETUL UE-GEORGIA PENTRU COMERȚ ȘI DEZVOLTARE DURABILĂ,

având în vedere Acordul de asociere între Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Georgia, pe de altă parte ⁽¹⁾ (denumit în continuare „acordul”), în special articolul 240,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 431 din acord, anumite părți ale acestuia au fost aplicate cu titlu provizoriu de la 1 septembrie 2014.
- (2) În temeiul articolului 240 din acord, Subcomitetul pentru comerț și dezvoltare durabilă are sarcina de a supraveghea punerea în aplicare a capitolului 13 (Comerț și dezvoltare durabilă) din titlul IV (Comerț și aspecte legate de comerț) al acordului.
- (3) În temeiul articolului 240 alineatul (3) din acord, Subcomitetul pentru comerț și dezvoltare durabilă își adoptă regulamentul de procedură,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se adoptă regulamentul de procedură al Subcomitetului pentru comerț și dezvoltare durabilă, astfel cum este prevăzut în anexă.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la ...,

*Pentru Subcomitetul pentru comerț și dezvoltare
durabilă
Președintele*

⁽¹⁾ JOL 261, 30.8.2014, p. 4.

ANEXĂ

Regulamentul de procedură al Subcomitetului UE-Georgia pentru comerț și dezvoltare durabilă*Articolul 1***Dispoziții generale**

1. Subcomitetul pentru comerț și dezvoltare durabilă, instituit în conformitate cu articolul 240 din Acordul de asociere între Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Georgia, pe de altă parte (denumit în continuare „acordul”), asistă Comitetul de asociere reunit în configurația comerț, astfel cum se stabilește la articolul 408 alineatul (4) din acord (denumit în continuare „Comitetul de asociere reunit în configurația comerț”), în exercitarea funcțiilor sale.
2. Subcomitetul pentru comerț și dezvoltare durabilă îndeplinește funcțiile prevăzute în capitolul 13 (Comerț și dezvoltare durabilă) din titlul IV (Comerț și aspecte legate de comerț) al acordului.
3. Subcomitetul pentru comerț și dezvoltare durabilă este alcătuit din reprezentanți ai Comisiei Europene și ai Georgiei care dețin responsabilități în domeniul comerțului și al dezvoltării durabile.
4. Un reprezentant al Comisiei Europene sau al Georgiei cu responsabilități în domeniul comerțului și al dezvoltării durabile exercită funcția de președinte al Subcomitetului pentru comerț și dezvoltare durabilă în conformitate cu articolul 2.
5. Termenul „părțile” din prezentul regulament de procedură este definit în conformitate cu articolul 428 din acord.

*Articolul 2***Dispoziții specifice**

1. Se aplică articolele 2-14 din Regulamentul de procedură al Comitetului de asociere UE-Georgia, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament de procedură.
2. Trimiterile la Consiliul de asociere se interpretează ca trimiteri la Comitetul de asociere reunit în configurația comerț. Trimiterile la Comitetul de asociere sau la Comitetul de asociere reunit în configurația comerț se interpretează ca trimiteri la Subcomitetul pentru comerț și dezvoltare durabilă.

*Articolul 3***Reuniuni**

Subcomitetul pentru comerț și dezvoltare durabilă se reunește ori de câte ori este necesar. Părțile depun eforturi pentru a se reuni o dată pe an.

*Articolul 4***Modificarea Regulamentului de procedură**

Prezentul regulament de procedură poate fi modificat printr-o decizie a Subcomitetului pentru comerț și dezvoltare durabilă, în conformitate cu articolul 240 din acord.

PROIECT

DECIZIA NR. 2/2015 A SUBCOMITETULUI UE-GEORGIA PENTRU COMERȚ ȘI DEZVOLTARE DURABILĂ

din ...

de stabilire a listei de experți în domeniul comerțului și al dezvoltării durabile

SUBCOMITETUL UE-GEORGIA PENTRU COMERȚ ȘI DEZVOLTARE DURABILĂ,

având în vedere Acordul de asociere între Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Georgia, pe de altă parte ⁽¹⁾ (denumit în continuare „acordul”), în special articolul 243,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 431 din acord, anumite părți ale acestuia au fost aplicate cu titlu provizoriu de la 1 septembrie 2014.
- (2) În temeiul articolului 243 alineatul (3) din acord, Subcomitetul pentru comerț și dezvoltare durabilă are sarcina de a întocmi o listă cu cel puțin 15 persoane care doresc și sunt în măsură să ocupe poziția de experți în cadrul procedurilor grupului,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Lista de experți în domeniul comerțului și al dezvoltării durabile în sensul articolului 243 din acord se stabilește astfel cum se prevede în anexă.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la ...,

*Pentru Subcomitetul pentru comerț și dezvoltare
durabilă
Președintele*

⁽¹⁾ JOL 261, 30.8.2014, p. 4.

ANEXĂ

LISTA DE EXPERȚI ÎN DOMENIUL COMERȚULUI ȘI AL DEZVOLTĂRII DURABILE

I. Experți propuși de Georgia

1. Nata Sturua
2. David Kikodze
3. Marina Shvangiradze
4. Ilia Osepashvili
5. Roin Migriauli

II. Experți propuși de UE

1. Eddy Laurijssen
2. Jorge Cardona
3. Karin Lukas
4. Hélène Ruiz Fabri
5. Laurence Boisson De Chazournes
6. Geert Van Calster

III. Președinți

1. Jill Murray (Australia)
 2. Janice Bellace (SUA)
 3. Ross Wilson (Noua Zeelandă)
 4. Arthur Appleton (SUA)
 5. Nathalie Bernasconi (Elveția)
-

PROIECT

DECIZIA NR. 3/2015 A COMITETULUI DE ASOCIERE UE-GEORGIA REUNIT ÎN CONFIGURAȚIA COMERȚ

din ...

privind stabilirea listei de arbitri menționate la articolul 268 alineatul (1) din Acordul de asociere între Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Georgia, pe de altă parte

COMITETUL DE ASOCIERE REUNIT ÎN CONFIGURAȚIA COMERȚ

având în vedere Acordul de asociere între Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Georgia, pe de altă parte ⁽¹⁾ (denumit în continuare „acordul”), în special articolul 268 alineatul (1),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 431 din acord, anumite părți ale acestuia au fost aplicate cu titlu provizoriu de la 1 septembrie 2014.
- (2) În temeiul articolului 408 alineatul (3) din acord, Comitetul de asociere are competența de a adopta decizii, astfel cum se prevede în acord.
- (3) În temeiul articolului 268 alineatul (1) din acord, Comitetul de asociere reunit în configurația comerț, așa cum este prevăzut în articolul 408 alineatul (4) din acord, are sarcina de a stabili o listă cu cel puțin 15 persoane care doresc și sunt în măsură să ocupe poziția de arbitru în procedurile de soluționare a litigiilor, în termen de șase luni de la începerea aplicării provizorii a acordului,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Lista de arbitri, în sensul articolului 268 alineatul (1) din acord, se stabilește astfel cum se prevede în anexă.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la ...,

*Pentru Comitetul de asociere reunit în
configurația comerț
Președintele*

⁽¹⁾ JOL 261, 30.8.2014, p. 4.

ANEXĂ

LISTA ARBITRILOR

- I. Arbitri propuși de Georgia
 1. Christian Häberli (Elveția)
 2. Donald McRae (Canada)
 3. John Adank (Noua Zeelandă)
 4. Ronald Saborio (Costa Rica)
 5. Thomas Cottier (Elveția)
 - II. Arbitrii propuși de UE
 1. Claus-Dieter Ehlermann
 2. Giorgio Sacerdoti
 3. Jacques Bourgeois
 4. Pieter Jan Kuijper
 5. Ramon Torrent
 - III. Președinți
 1. David Unterhalter (Africa de Sud)
 2. Merit Janow (SUA)
 3. Helge Seland (Norvegia)
 4. Leora Blumberg (Africa de Sud)
 5. William Davey (SUA)
-

DECIZIA (UE) 2015/2036 A CONSILIULUI
din 26 octombrie 2015
de numire a patru supleanți italieni în cadrul Comitetului Regiunilor

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 305,

având în vedere propunerea guvernului italian,

întrucât:

- (1) La 26 ianuarie, la 5 februarie și la 23 iunie 2015, Consiliul a adoptat Deciziile (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ și (UE) 2015/994 ⁽³⁾ de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada cuprinsă între 26 ianuarie 2015 și 25 ianuarie 2020.
- (2) Patru locuri de supleanți în cadrul Comitetului Regiunilor au devenit vacante ca urmare a încheierii mandatelor doamnei Bianca Maria D'ANGELO, doamnei Paola GIORGI, doamnei Carmen MURATORE și domnului Nicola VENDOLA,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se numesc în calitate de supleanți în cadrul Comitetului Regiunilor pentru durata rămasă a mandatului, respectiv până la 25 ianuarie 2020:

- Sig.ra Manuela BORA, *Consigliere regionale e Assessore della Regione Marche*;
- Sig.ra Ilaria CAVO, *Consigliere regionale e Assessore della Regione Liguria*;
- Sig. Vincenzo DE LUCA, *Presidente della Regione Campania*;
- Sig. Michele EMILIANO, *Presidente della Regione Puglia*.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Luxemburg, 26 octombrie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
C. DIESCHBOURG

⁽¹⁾ JO L 20, 27.1.2015, p. 42.
⁽²⁾ JO L 31, 7.2.2015, p. 25.
⁽³⁾ JO L 159, 25.6.2015, p. 70.

DECIZIA (UE) 2015/2037 A CONSILIULUI**din 10 noiembrie 2015****de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii cu privire la aspecte referitoare la politica socială**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 153 alineatul (2) coroborat cu articolul 153 alineatul (1) literele (a) și (b) și cu articolul 218 alineatul (6) litera (a) punctul (v),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

întrucât:

- (1) Uniunea promovează ratificarea convențiilor internaționale în domeniul muncii clasificate de către Organizația Internațională a Muncii (OIM) ca fiind actualizate, pentru a contribui la eforturile Uniunii de a promova drepturile omului și munca decentă pentru toți, precum și de a eradică traficul de persoane, atât în interiorul, cât și în afara Uniunii. Protecția principiilor și a drepturilor fundamentale la locul de muncă reprezintă unul dintre aspectele esențiale ale acestor eforturi.
- (2) Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii, completată de protocolul din 2014, este o convenție fundamentală a OIM și are un impact asupra normelor care fac trimitere la standarde fundamentale de muncă.
- (3) Anumite părți ale normelor prevăzute în Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii, (denumit în continuare „protocolul”), intră în sfera de competență a Uniunii în conformitate cu articolul 153 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). În special, unele norme prevăzute în protocol sunt deja acoperite de acquis-ul Uniunii în domeniul politicii sociale. În această privință, în special articolul 1 alineatul (1) și articolul 2 literele (a) și (d) din protocol se referă la aspecte care fac obiectul Directivei 91/533/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, al Directivei 2008/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, precum și al directivelor privind sănătatea și securitatea la locul de muncă, inclusiv Directiva 89/391/CEE a Consiliului ⁽³⁾, Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾, Directiva 94/33/CE a Consiliului ⁽⁵⁾ și Directiva 92/85/CEE a Consiliului ⁽⁶⁾.
- (4) Articolul 19 alineatul (4) din Constituția OIM, privind adoptarea și ratificarea convențiilor, se aplică în mod similar protocoalelor, care reprezintă acorduri internaționale cu caracter obligatoriu, sub rezerva ratificării și asocierii cu o convenție.
- (5) Uniunea nu poate să ratifice protocolul, întrucât doar statele membre pot fi părți la acesta.
- (6) Prin urmare, ar trebui ca statele membre să fie autorizate să ratifice protocolul, acționând împreună în interesul Uniunii, în ceea ce privește părțile care intră în sfera de competență a Uniunii în conformitate cu articolul 153 alineatul (2) din TFUE.
- (7) Părțile protocolului care intră în sfera de competență conferită Uniunii, altele decât părțile referitoare la politica socială, vor face obiectul unei decizii adoptate în paralel cu prezenta decizie.

⁽¹⁾ Directiva 91/533/CEE a Consiliului din 14 octombrie 1991 privind obligația angajatorului de a informa lucrătorii asupra condițiilor aplicabile contractului sau raportului de muncă (JO L 288, 18.10.1991, p. 32).

⁽²⁾ Directiva 2008/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind munca prin agent de muncă temporară (JO L 327, 5.12.2008, p. 9).

⁽³⁾ Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (JO L 183, 29.6.1989, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, 18.11.2003, p. 9).

⁽⁵⁾ Directiva 94/33/CE a Consiliului din 22 iunie 1994 privind protecția tinerilor la locul de muncă (JO L 216, 20.8.1994, p. 12).

⁽⁶⁾ Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut sau care alăptează [a zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (JO L 348, 28.11.1992, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Statele membre sunt autorizate să ratifice Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii în ceea ce privește părțile care intră în sfera de competență conferită Uniunii în temeiul articolului 153 alineatul (2) din TFUE.

Articolul 2

Statele membre ar trebui ia măsurile necesare pentru a întreprinde demersurile necesare în vederea depunerii instrumentelor de ratificare a protocolului pe lângă directorul general al Organizației Internaționale a Muncii cât mai curând posibil, de preferință înainte de 31 decembrie 2016.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 10 noiembrie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
P. GRAMEGNA

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2038 A COMISIEI**din 13 noiembrie 2015**

privind echivalența dintre cadrul de reglementare din Republica Coreea pentru contrapărțile centrale și cerințele din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ⁽¹⁾, în special articolul 25 alineatul (6),

întrucât:

- (1) Procedura de recunoaștere a contrapărților centrale (CPC) stabilite în țări terțe prevăzută la articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 este menită să permită CPC stabilite și autorizate în țări terțe ale căror standarde de reglementare sunt echivalente cu cele prevăzute în respectivul regulament să presteze servicii de compensare unor membri compensatori sau unor locuri de tranzacționare stabilite în Uniune. Această procedură de recunoaștere și decizia privind echivalența prevăzută la articolul menționat contribuie astfel la realizarea obiectivului general al Regulamentului (UE) nr. 648/2012, acela de a reduce riscul sistemic prin extinderea utilizării unor CPC sigure și solide pentru a compensa contractele derivate extrabursiere (*over-the-counter*, OTC), inclusiv atunci când aceste CPC sunt stabilite și autorizate într-o țară terță.
- (2) Pentru ca regimul juridic al unei țări terțe să fie considerat echivalent cu regimul juridic al Uniunii în ceea ce privește CPC, rezultatele substanțiale ale dispozițiilor juridice și ale mecanismelor de supraveghere aplicabile ar trebui să fie echivalente cu cerințele Uniunii în ceea ce privește obiectivele de reglementare pe care acestea le ating. Prin urmare, scopul acestei evaluări a echivalenței este acela de a verifica dacă prin dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Republica Coreea (denumită în continuare „Coreea de Sud”) se asigură că CPC stabilite și autorizate în această țară nu expun membrii compensatori și locurile de tranzacționare stabilite în Uniune unui nivel de risc mai mare decât cel la care aceștia ar putea fi expuși de către CPC autorizate în Uniune și, în consecință, nu generează niveluri inacceptabile de riscuri sistemice în Uniune.
- (3) La 1 octombrie 2013, Comisia a primit avizul tehnic al Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) privind dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere aplicabile CPC autorizate în Coreea de Sud. Avizul tehnic a identificat o serie de diferențe între cerințele obligatorii din punct de vedere juridic aplicabile, la nivel jurisdicțional, CPC din Coreea de Sud și cerințele legale obligatorii aplicabile CPC care intră sub incidența Regulamentului (UE) nr. 648/2012. Totuși, prezenta decizie nu se bazează numai pe o analiză comparativă a cerințelor obligatorii din punct de vedere juridic aplicabile CPC din Coreea de Sud, ci și pe o evaluare a rezultatelor acestor cerințe, precum și a măsurii în care acestea sunt adecvate pentru a diminua riscurile la care pot fi expuși membrii compensatori și locurile de tranzacționare stabilite în Uniune într-un mod considerat echivalent cu rezultatul cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012. În consecință, ar trebui să fie luate în considerare mai ales riscurile cu mult mai scăzute inerente activităților de compensare desfășurate pe piețe financiare care sunt mai mici decât piața financiară a Uniunii.
- (4) În conformitate cu articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, trei condiții trebuie să fie îndeplinite pentru a stabili faptul că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere ale unei țări terțe cu privire la CPC autorizate de aceasta sunt echivalente cu cele prevăzute în regulamentul respectiv.
- (5) Conform primei condiții, CPC autorizate într-o țară terță trebuie să respecte cerințele obligatorii din punct de vedere juridic echivalente cu cerințele stabilite în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (6) Cerințele obligatorii din punct de vedere juridic din Coreea de Sud pentru CPC autorizate în această țară sunt prevăzute de *Financial Investment Services and Capital Markets Act 2013* (Legea din 2013 privind serviciile de investiții financiare și piețele de capital – denumită în continuare „FSCMA”), inclusiv o serie de regulamente subordonate de punere în aplicare a FSCMA.

⁽¹⁾ JO L 201, 27.7.2012, p. 1.

- (7) CPC sunt autorizate de către *Financial Services Commission* (Comisia pentru servicii financiare – denumită în continuare „FSC”). Înainte de a acorda o autorizație pentru compensare, FSC trebuie să se asigure, printre altele, că CPC în cauză dispune de un capital propriu echivalent cu cel minim stabilit prin reglementări, de un plan de afaceri solid și adecvat, precum și de resurse umane, echipamente de prelucrare a datelor și alte instalații fizice suficiente pentru a proteja investitorii și a desfășura activități de compensare, că personalul său de conducere nu include nicio persoană care este exclusă în temeiul FSCMA, că dispune de un sistem pentru prevenirea conflictelor de interese și că acționarii săi au capacități financiare adecvate, o situație financiară bună și credibilitate socială. FSC poate, în momentul acordării autorizației, să impună condiții, în funcție de necesități, pentru a asigura calitatea gestionării CPC și menținerea bunei funcționări a pieței. CPC autorizate sunt supuse ulterior supravegherii continue de către FSC, precum și supervizării de către Banca Coreei în temeiul legii privind Banca Coreei (*Bank of Korea Act*).
- (8) FSC și-a declarat intenția de a-și evalua infrastructurile pieței financiare prin raportare la standardele internaționale definite în principiile pentru infrastructurile pieței financiare („PFMI”) publicate în aprilie 2012 de către Comitetul pentru sisteme de plăți și de decontare ⁽¹⁾ (CPSS) și de către Organizația Internațională a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO). În martie 2015, FSC a publicat orientările pentru infrastructurile pieței financiare, care prevăd standarde specifice pe care infrastructurile pieței financiare ar trebui să le respecte atunci când desfășoară activități în temeiul FSCMA și al regulamentelor sale subordonate. Orientările reorganizează cele 24 de principii-cheie ale PFMI în 14 principii adaptate situației naționale și prevăd standarde detaliate pentru punerea în aplicare a acestora. În decembrie 2012, Banca Coreei și-a modificat „regulamentul privind funcționarea și gestionarea sistemelor de plăți și de decontare”, adoptând astfel PFMI ca standarde de supraveghere.
- (9) De asemenea, FSCMA și regulamentele sale subordonate impun CPC să adopte normele și procedurile interne necesare pentru reglementarea corespunzătoare a sistemelor sale de compensare și de decontare. Cerințele din FSCMA, regulamentele sale subordonate, orientările și regulamentul privind funcționarea și gestionarea sistemelor de plăți și de decontare sunt astfel puse în aplicare în cadrul normelor și procedurilor interne ale caselor de compensare. În temeiul FSCMA, orice revizuire a actului constitutiv sau a normelor și procedurilor interne ale CPC trebuie să fie aprobată de către FSC.
- (10) Prin urmare, cerințele obligatorii din punct de vedere juridic din Coreea de Sud cuprind o structură pe două niveluri. FSCMA și regulamentele sale subordonate stabilesc standardele de înalt nivel pe care CPC trebuie să le respecte pentru a obține autorizația de a furniza servicii de compensare în Coreea. Aceste norme primare cuprind primul nivel al cerințelor obligatorii din punct de vedere juridic din Coreea. Pentru a dovedi conformitatea cu normele primare, CPC trebuie să prezinte spre aprobarea FSC normele și procedurile lor interne în conformitate cu orientările pentru infrastructurile pieței financiare. Respectivul nivel și proceduri interne cuprind al doilea nivel al cerințelor din Coreea de Sud.
- (11) Evaluarea echivalenței dispozițiilor juridice și a mecanismelor de supraveghere aplicabile CPC în Coreea de Sud ar trebui, de asemenea, să țină seama de rezultatele în materie de diminuare a riscurilor pe care acestea le asigură în ceea ce privește nivelul de risc la care membrii compensatori sau locurile de tranzacționare stabilite în Uniune sunt expuse din cauza participării lor la entitățile respective. Rezultatele în materie de diminuare a riscurilor sunt determinate atât de nivelul de risc inerent activităților de compensare desfășurate de CPC vizată, care depinde de dimensiunea pieței financiare pe care aceasta își desfășoară activitatea, cât și de măsura în care dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere aplicabile CPC sunt adecvate pentru a diminua acest nivel de risc. Pentru a obține aceleași rezultate în materie de diminuare a riscurilor, sunt necesare cerințe mai stricte de diminuare a riscurilor pentru CPC care își desfășoară activitatea pe piețe financiare mai mari, al căror nivel inerent de risc este mai ridicat, decât pentru CPC care își desfășoară activitatea pe piețe financiare mai mici, al căror nivel inerent de risc este mai mic.
- (12) Dimensiunea pieței financiare pe care își desfășoară activitățile de compensare CPC autorizate în Coreea de Sud este cu mult mai mică decât cea pe care își desfășoară activitățile CPC stabilite în Uniune. Mai concret, în ultimii trei ani, valoarea totală a tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate compensate în Coreea de Sud a reprezentat mai puțin de 1 % din valoarea totală a tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate compensate în Uniune. Prin urmare, participarea la CPC autorizate în Coreea de Sud expune membrii compensatori și locurile de tranzacționare stabilite în Uniune la riscuri cu mult mai mici decât participarea lor la CPC autorizate în Uniune.
- (13) Astfel, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere aplicabile CPC autorizate în Coreea de Sud pot fi considerate echivalente în cazul în care sunt adecvate în ceea ce privește diminuarea acestui nivel mai scăzut de

⁽¹⁾ La 1 septembrie 2014, Comitetul pentru sisteme de plăți și de decontare și-a schimbat denumirea în Comitetul pentru infrastructuri de plăți și de piață (CPMI).

risc. Normele primare aplicabile CPC respective, completate de propriile norme și proceduri interne ale acestora care pun în aplicare principiile pentru infrastructurile piețelor financiare, diminuează nivelul mai scăzut de risc existent în Coreea de Sud și conduc la rezultate în materie de diminuare a riscului echivalente cu cele vizate de Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

- (14) Prin urmare, Comisia concluzionează că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Coreea de Sud asigură respectarea de către CPC autorizate în această țară a unor cerințe obligatorii din punct de vedere juridic echivalente cu cerințele stabilite în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (15) Conform celei de a doua condiții prevăzute la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Coreea de Sud referitoare la CPC autorizate în această țară trebuie să garanteze că respectivele CPC fac obiectul unei supravegheri și al unui control al aplicării normelor eficiente și continue.
- (16) FSC este responsabilă cu instituirea și punerea în aplicare a normelor în materie de supraveghere și cu inspecția și examinarea instituțiilor financiare. FSC, în calitate de autoritate de supraveghere principală a CPC, are competența de a le controla și de a le sancționa, inclusiv, printre altele, competența de a anula licența CPC, competența de a suspenda și de a le transfera activitățile și competența de a le impune sancțiuni. Supravegherea curentă este asigurată de *Financial Supervisory Service* (Serviciul de supraveghere financiară – „FSS”), care acționează sub supervizarea FSC. CPC sunt supuse unor inspecții biannuale, fiecare cu o durată de patru săptămâni, și unor inspecții neperiodice la cererea autorității de supraveghere. FSS monitorizează permanent, prin intermediul supravegherii și al procedurilor de examinare bazate pe riscuri, măsura în care CPC respectă cerințele în materie de gestionare a riscurilor testând inclusiv cerințele prudențiale. În plus, unul dintre obiectivele principale ale supravegherii exercitate de Banca Coreei asupra CPC autorizate în Coreea de Sud este de a garanta siguranța și eficiența acestora. Banca efectuează această supraveghere prin evaluarea informațiilor privind CPC, prin efectuarea de evaluări biannuale ale acestora în lumina PFMI și prin solicitarea de îmbunătățiri dacă este cazul. Banca Coreei are autoritatea de a impune efectuarea acestor îmbunătățiri, cu acordul Comitetului de politică monetară, în cazul în care este vorba de îmbunătățiri majore.
- (17) Prin urmare, Comisia concluzionează că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Coreea de Sud în ceea ce privește CPC autorizate în această țară prevăd o supraveghere și un control al aplicării normelor eficiente și continue.
- (18) Conform celei de a treia condiții prevăzute la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Coreea de Sud trebuie să includă un sistem echivalent eficient pentru recunoașterea CPC autorizate conform regimurilor juridice ale unor țări terțe („CPC din țări terțe”).
- (19) CPC din țări terțe care doresc să compenseze instrumente financiare derivate extrabursiere în Coreea de Sud trebuie să ceară aprobarea FSC.
- (20) Pentru ca aprobarea să fie acordată, jurisdicția în care este stabilită CPC trebuie să dispună de un cadru de reglementare suficient de robust și similar cu dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere aplicabile în Coreea de Sud. De asemenea, trebuie să fi fost încheiate acorduri de cooperare între autoritățile din Coreea de Sud și autoritățile competente din țările terțe înainte ca cererea din partea CPC dintr-o țară terță să fie aprobată.
- (21) Procedura de recunoaștere a regimului juridic din Coreea de Sud aplicabil CPC din țări terțe care doresc să compenseze instrumente financiare derivate extrabursiere ar trebui, prin urmare, să fie considerată ca oferind un sistem echivalent eficient pentru recunoașterea CPC din țări terțe.
- (22) Prin urmare, se poate considera că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Coreea de Sud îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 cu privire la CPC autorizate în această țară, iar respectivele dispoziții juridice și mecanisme de supraveghere ar trebui să fie considerate a fi echivalente cu cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Comisia ar trebui să continue să monitorizeze periodic evoluția cadrului juridic și de supraveghere pentru CPC din Coreea de Sud și îndeplinirea condițiilor pe baza cărora a fost luată prezenta decizie.
- (23) Reexaminarea periodică a dispozițiilor juridice și a mecanismelor de supraveghere aplicabile în Coreea de Sud pentru CPC autorizate în această țară nu ar trebui să aducă atingere posibilității Comisiei de a efectua o reexaminare specifică în orice moment, pe lângă reexaminarea generală, în cazul în care evoluțiile relevante impun reevaluarea de către Comisie a echivalenței acordate prin prezenta decizie. O astfel de reevaluare ar putea conduce la retragerea recunoașterii echivalenței.
- (24) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În sensul articolului 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Coreea de Sud, constând în Legea din 2013 privind serviciile de investiții financiare și piețele de capital și regulamentele sale subordonate, astfel cum au fost completate de orientările pentru infrastructurile pieței financiare și regulamentul privind funcționarea și gestionarea sistemelor de plăți și de decontare, și aplicabile CPC autorizate în această țară sunt considerate ca fiind echivalente cu cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 13 noiembrie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2039 A COMISIEI**din 13 noiembrie 2015****privind echivalența dintre cadrul de reglementare din Africa de Sud pentru contrapărțile centrale și cerințele din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ⁽¹⁾, în special articolul 25 alineatul (6),

întrucât:

- (1) Procedura de recunoaștere a contrapărților centrale (CPC) stabilite în țări terțe prevăzută la articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 este menită să permită CPC stabilite și autorizate în țări terțe ale căror standarde de reglementare sunt echivalente cu cele prevăzute în respectivul regulament să presteze servicii de compensare unor membri compensatori sau unor locuri de tranzacționare stabilite în Uniune. Această procedură de recunoaștere și decizia privind echivalența prevăzută la articolul menționat contribuie astfel la realizarea obiectivului general al Regulamentului (UE) nr. 648/2012, acela de a reduce riscul sistemic prin extinderea utilizării unor CPC sigure și solide pentru a compensa contractele derivate extrabursiere (*over-the-counter*, OTC), inclusiv atunci când aceste CPC sunt stabilite și autorizate într-o țară terță.
- (2) Pentru ca regimul juridic al unei țări terțe să fie considerat echivalent cu regimul juridic al Uniunii în ceea ce privește CPC, rezultatele substanțiale ale dispozițiilor juridice și ale mecanismelor de supraveghere aplicabile ar trebui să fie echivalente cu cerințele Uniunii în ceea ce privește obiectivele de reglementare pe care acestea le ating. Prin urmare, scopul acestei evaluări a echivalenței este acela de a verifica dacă dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Africa de Sud asigură că CPC stabilite și autorizate în această țară nu expun membrii compensatori și locurile de tranzacționare stabilite în Uniune unui nivel de risc mai mare decât cel la care aceștia ar putea fi expuși de către CPC autorizate în Uniune și, în consecință, nu generează niveluri inacceptabile de riscuri sistemice în Uniune.
- (3) Prezenta decizie se bazează pe rezultatele dispozițiilor juridice și ale mecanismelor de supraveghere aplicabile în Africa de Sud, precum și pe măsura în care acestea sunt adecvate pentru a diminua riscurile la care pot fi expuși membrii compensatori și locurile de tranzacționare stabilite în Uniune într-un mod considerat echivalent cu rezultatul cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012. În consecință, ar trebui să fie luate în considerare mai ales riscurile cu mult mai scăzute inerente activităților de compensare desfășurate pe piețe financiare care sunt mai mici decât piața financiară a Uniunii.
- (4) În conformitate cu articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, trei condiții trebuie să fie îndeplinite pentru a stabili faptul că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere ale unei țări terțe cu privire la CPC autorizate de aceasta sunt echivalente cu cele prevăzute în regulamentul respectiv.
- (5) Conform primei condiții, CPC autorizate într-o țară terță trebuie să respecte cerințe obligatorii din punct de vedere juridic echivalente cu cerințele stabilite în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (6) Cerințele obligatorii din punct de vedere juridic din Africa de Sud pentru CPC autorizate în această țară constau în *Financial Markets Act* (legea privind piețele financiare) – legea nr. 19 din 2012 (denumită în continuare „FMA”). *Registrar of Securities Services* (denumit în continuare „operator de registru”) deține o serie extinsă de competențe pentru supravegherea, monitorizarea și efectuarea de anchete în ceea ce privește casele de compensare autorizate să își desfășoare activitatea în Africa de Sud (denumită în continuare „case de compensare autorizate”).
- (7) FMA stabilește sarcinile și cerințele care trebuie îndeplinite de către casele de compensare. În special, în conformitate cu FMA, operatorul de registru acordă autorizația de a funcționa în calitate de casă de compensare autorizată, cu condiția ca solicitantul să îndeplinească cerințele respective și contribuie la realizarea obiectivelor stabilite în FMA, inclusiv reducerea riscului sistemic și asigurarea faptului că piețele financiare sud-africane sunt echitabile, eficiente și transparente. Pentru a garanta că respectivele cerințe sunt îndeplinite, operatorul de registru poate impune, pentru acordarea unei autorizații, condițiile pe care le consideră adecvate. Casele de compensare autorizate trebuie să își desfășoare activitatea într-un mod echitabil și transparent și ținând cont în mod corespunzător de drepturile membrilor compensatori și ale clienților lor. În plus, în temeiul FMA, casele de

⁽¹⁾ JO L 201, 27.7.2012, p. 1.

compensare autorizate trebuie să îndeplinească standardele internaționale de supraveghere, inclusiv principiile pentru infrastructurile pieței financiare („PFMI”) publicate în aprilie 2012 de către Comitetul pentru sisteme de plăți și de decontare ⁽¹⁾ și de către Organizația Internațională a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO).

- (8) FMA împuternicește ministrul de finanțe să adopte regulamente în ceea ce privește orice chestiune care trebuie sau poate fi prescrisă de către FMA sau orice alte aspecte necesare pentru o mai bună administrare și punere în aplicare a FMA. În plus, operatorul de registru este împuternicit în temeiul FMA să emită orientări privind aplicarea și interpretarea FMA și ia orice măsuri pe care le consideră necesare pentru îndeplinirea și exercitarea adecvată a funcțiilor sau responsabilităților sale sau pentru punerea în aplicare a FMA.
- (9) Evaluarea echivalenței dispozițiilor juridice și a mecanismelor de supraveghere aplicabile caselor de compensare autorizate ar trebui, de asemenea, să țină seama de rezultatele în materie de diminuare a riscurilor pe care acestea le asigură, în ceea ce privește nivelul de risc la care membrii compensatori sau locurile de tranzacționare stabilite în Uniune sunt expuși din cauza participării lor la casele de compensare autorizate. Rezultatele în materie de diminuare a riscurilor sunt determinate atât de nivelul de risc inerent activităților de compensare desfășurate de CPC vizată, care depinde de dimensiunea pieței financiare pe care aceasta își desfășoară activitatea, cât și de măsura în care dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere aplicabile CPC sunt adecvate pentru a diminua acest nivel de risc. Pentru a obține aceleași rezultate în materie de diminuare a riscurilor, sunt necesare cerințe mai stricte de diminuare a riscurilor pentru CPC care își desfășoară activitatea pe piețe financiare mai mari, al căror nivel inerent de risc este mai ridicat, decât pentru CPC care își desfășoară activitatea pe piețe financiare mai mici, al căror nivel inerent de risc este mai mic.
- (10) Dimensiunea pieței financiare pe care își desfășoară activitățile de compensare casele de compensare autorizate este cu mult mai mică decât cea pe care își desfășoară activitățile CPC stabilite în Uniune. Mai concret, în ultimii trei ani, valoarea totală a tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate compensate în Africa de Sud a reprezentat mai puțin de 1 % din valoarea totală a tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate compensate în Uniune. Prin urmare, participarea la casele de compensare autorizate expune membrii compensatori și locurile de tranzacționare stabilite în Uniune la riscuri cu mult mai mici decât participarea lor la CPC autorizate în Uniune.
- (11) Astfel, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere aplicabile caselor de compensare autorizat pot fi considerate echivalente în cazul în care sunt adecvate în ceea ce privește diminuarea acestui nivel mai scăzut de risc. Normele primare aplicabile caselor de compensare autorizate, care impun respectarea principiilor pentru infrastructurile piețelor financiare, diminuează nivelul mai scăzut de risc existent în Africa de Sud și conduc la rezultate în materie de diminuare a riscului echivalente cu cele vizate de Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (12) Prin urmare, Comisia concluzionează că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Africa de Sud asigură respectarea de către casele de compensare autorizate în această țară a unor cerințe obligatorii din punct de vedere juridic echivalente cu cerințele stabilite în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (13) Conform celei de a doua condiții prevăzute la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Africa de Sud referitoare la CPC autorizate în această țară trebuie să prevadă că respectivele CPC fac obiectul unei supravegheri și al unui control al aplicării normelor eficiente și continue.
- (14) Operatorul de registru asigură supravegherea în cadrul FMA și respectarea dispozițiilor acesteia. În special, operatorul de registru evaluează în fiecare an dacă casele de compensare autorizate respectă FMA și normele și procedurile lor interne, precum și directivele, cererile, condițiile sau exigențele formulate de operatorul de registru în temeiul FMA. Operatorul de registru este, de asemenea, împuternicit să revoce sau să suspende autorizarea unei case de compensare autorizate în cazul în care aceasta nu respectă FMA, normele și procedurile sale interne sau o directivă, cerere, condiție sau exigență formulată de operatorul de registru în temeiul FMA, printre altele.
- (15) Operatorul de registru are competența de a solicita caselor de compensare autorizate informații sau documente și de a efectua inspecții la fața locului. În urma unei inspecții la fața locului, operatorul de registru poate, printre altele, să solicite unei case de compensare autorizate să ia măsuri sau să se abțină de la îndeplinirea oricărui act pentru a pune capăt unei nereguli sau pentru a o remedia. Operatorul de registru poate impune sancțiuni în cazul în care o casă de compensare autorizată nu prezintă informații în temeiul FMA. În plus, pentru a se asigura punerea în aplicare și administrarea FMA, operatorul de registru poate emite directive generale sau directive adresate unei anumite entități.
- (16) Prin urmare, Comisia concluzionează că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Africa de Sud în ceea ce privește CPC autorizate în această țară prevăd o supraveghere și un control al aplicării normelor eficiente și continue.

⁽¹⁾ La 1 septembrie 2014, Comitetul pentru sisteme de plăți și de decontare și-a schimbat denumirea în Comitetul pentru infrastructuri de plăți și de piață.

- (17) Conform celei de a treia condiții, în conformitate cu articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Africa de Sud trebuie să includă un sistem echivalent eficace pentru recunoașterea CPC autorizate conform regimurilor juridice ale unor țări terțe („CPC din țări terțe”).
- (18) CPC autorizate într-o țară terță în care dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere sunt echivalente celor din cadrul de reglementare din Africa de Sud, care are reglementări echivalente cu privire la combaterea spălării banilor și combaterea terorismului și în care CPC fac obiectul unei supravegheri eficace pot presta servicii în Africa de Sud, cu condiția să fie autorizate de către operatorul de registru. În vederea acordării unei autorizații, operatorul de registru va evalua cererea de autorizare, ținând seama de cadrul de reglementare din țara terță și poate lua în considerare informațiile furnizate de orice altă autoritate de supraveghere, inclusiv autoritățile de supraveghere din țări terțe. În plus, operatorul de registru poate scuti CPC din țări terțe de unele dintre cerințele necesare prevăzute de FMA sau de toate aceste cerințe. Operatorul de registru poate încheia acorduri de cooperare cu autoritățile de reglementare sau de supraveghere din țări terțe, cu scopul de a coordona supravegherea continuă și schimbul de informații în ceea ce privește CPC care provin din țări terțe autorizate într-o țară terță unde dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere sunt echivalente celor din cadrul de reglementare din Africa de Sud și care fac obiectul supravegherii efective în țara terță în care sunt autorizate.
- (19) Chiar dacă structura procedurii de recunoaștere a regimului juridic din Africa de Sud aplicabil CPC din țări terțe diferă de procedura prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 648/2012, ar trebui să se considere totuși că această structură oferă un sistem echivalent eficace pentru recunoașterea CPC din țări terțe.
- (20) Prin urmare, se poate considera că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Africa de Sud îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 cu privire la casele de compensare autorizate, iar respectivele dispoziții juridice și mecanisme de supraveghere ar trebui să fie considerate a fi echivalente cu cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Comisia ar trebui să continue să monitorizeze periodic evoluția cadrului juridic și de supraveghere pentru CPC din Africa de Sud și îndeplinirea condițiilor pe baza cărora a fost luată prezenta decizie.
- (21) Reexaminarea periodică a dispozițiilor juridice și a mecanismelor de supraveghere aplicabile în Africa de Sud pentru CPC autorizate în această țară nu ar trebui să aducă atingere posibilității Comisiei de a efectua o reexaminare specifică în orice moment, pe lângă reexaminarea generală, în cazul în care evoluțiile relevante impun reevaluarea de către Comisie a echivalenței acordate prin prezenta decizie. O astfel de reevaluare ar putea conduce la retragerea recunoașterii echivalenței.
- (22) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În sensul articolului 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Africa de Sud, care constau în *Financial Markets Act* și care sunt aplicabile caselor de compensare autorizate în această țară sunt considerate ca fiind echivalente cu cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 13 noiembrie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2040 A COMISIEI**din 13 noiembrie 2015**

privind echivalența dintre cadrul de reglementare din anumite provincii din Canada pentru contrapărțile centrale și cerințele din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ⁽¹⁾, în special articolul 25 alineatul (6),

întrucât:

- (1) Procedura de recunoaștere a contrapărților centrale (CPC) stabilite în țări terțe prevăzută la articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 este menită să permită CPC stabilite și autorizate în țări terțe ale căror standarde de reglementare sunt echivalente cu cele prevăzute în respectivul regulament să presteze servicii de compensare unor membri compensatori sau unor locuri de tranzacționare stabilite în Uniune. Această procedură de recunoaștere și decizia privind echivalența prevăzută la articolul menționat contribuie astfel la realizarea obiectivului general al Regulamentului (UE) nr. 648/2012, acela de a reduce riscul sistemic prin extinderea utilizării unor CPC sigure și solide pentru a compensa contractele derivate extrabursiere (*over-the-counter* – OTC), inclusiv atunci când aceste CPC sunt stabilite și autorizate într-o țară terță.
- (2) Pentru ca regimul juridic al unei țări terțe să fie considerat echivalent cu regimul juridic al Uniunii în ceea ce privește CPC, rezultatele substanțiale ale dispozițiilor juridice și ale mecanismelor de supraveghere aplicabile ar trebui să fie echivalente cu cerințele Uniunii în ceea ce privește obiectivele de reglementare pe care acestea le ating. Prin urmare, scopul acestei evaluări a echivalenței este acela de a verifica dacă prin dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din provinciile Alberta, Columbia Britanică, Manitoba, Ontario și Québec (denumite în continuare „provinciile în cauză”) din Canada se asigură că CPC stabilite și autorizate în această țară nu expun membrii compensatori și locurile de tranzacționare stabilite în Uniune unui nivel de risc mai mare decât cel la care aceștia ar putea fi expuși de către CPC autorizate în Uniune și, în consecință, nu generează niveluri inacceptabile de riscuri sistемice în Uniune.
- (3) Prezenta decizie se bazează pe evaluarea dispozițiilor juridice și a mecanismelor de supraveghere aplicabile în provinciile în cauză, precum și a măsurii în care acestea sunt adecvate pentru a diminua riscurile la care pot fi expuși membrii compensatori și locurile de tranzacționare stabilite în Uniune într-un mod considerat echivalent cu rezultatul cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012. În consecință, ar trebui să fie luate în considerare mai ales riscurile cu mult mai scăzute inerente activităților de compensare desfășurate pe piețe financiare care sunt mai mici decât piața financiară a Uniunii.
- (4) În conformitate cu articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, trei condiții trebuie să fie îndeplinite pentru a stabili faptul că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere ale unei țări terțe cu privire la CPC autorizate de aceasta sunt echivalente cu cele prevăzute în regulamentul respectiv.
- (5) Conform primei condiții, CPC autorizate într-o țară terță trebuie să respecte cerințe obligatorii din punct de vedere juridic echivalente cu cerințele stabilite în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (6) Cerințele obligatorii din punct de vedere juridic din Canada în ceea ce privește CPC autorizate în provinciile în cauză sunt reprezentate de legile privind valorile mobiliare ale fiecăreia dintre aceste provincii și din normele și reglementările adoptate în temeiul acestor legi de către autoritățile de reglementare a piețelor valorilor mobiliare din fiecare provincie, precum și de orice decizie, directivă sau ordonanță pronunțată sau emisă de aceste autorități (regimul provincial al valorilor mobiliare) care sunt aplicabile CPC ce își desfășoară activitățile în aceste provincii.

⁽¹⁾ JO L 201, 27.7.2012, p. 1.

- (7) În sensul prezentei decizii, autoritățile de reglementare a piețelor valorilor mobiliare sunt *Alberta Securities Commission* (ASC) în Alberta; *Autorité des marchés financiers* (AFM) în Québec; *British Columbia Securities Commission* (BCSC) în Columbia Britanică; *Manitoba Securities Commission* (MSC) în Manitoba și *Ontario Securities Commission* (OSC) în Ontario. Autoritățile de reglementare a piețelor valorilor mobiliare cooperează între ele pentru a elabora și a pune în aplicare acte cu putere de lege și norme administrative în domeniul valorilor mobiliare și pentru a administra, a monitoriza și a asigura respectarea legislației existente în mod coerent și coordonat.
- (8) O CPC care dorește să își desfășoare activitatea într-una dintre provinciile relevante trebuie să fie autorizată de autoritatea de reglementare a piețelor valorilor mobiliare relevantă. Respectiva autorizare poate lua forma unei recunoașteri sau a unei scutiri de recunoaștere. Recunoașterea implică aplicarea integrală a respectivului regim provincial al valorilor mobiliare. CPC care își desfășoare activitatea în mai multe dintre provinciile în cauză trebuie să fie autorizate ca CPC recunoscute cel puțin într-o provincie și sunt supuse celor mai stricte cerințe dintre cele aplicabile în provinciile în care acestea își desfășoare activitatea. CPC-urilor recunoscute într-o altă provincie li se acordă, în general, scutirea de recunoaștere, acestea făcând, prin urmare, obiectul supravegherii directe de către autoritatea de reglementare a piețelor valorilor mobiliare din provincia în care CPC este recunoscută, cu condiția ca acestea să nu fie considerate de autoritatea de reglementare a piețelor valorilor mobiliare ca având o importanță sistemică sau ca prezentând un risc important la adresa piețelor de capital. Autoritățile de reglementare a piețelor valorilor mobiliare impun condiții CPC scutite de recunoaștere în cazul în care acestea sunt supuse, în provinciile în care sunt recunoscute, unor cerințe mai puțin împovărătoare decât în provinciile în care acestea sunt scutite de recunoaștere. De asemenea, Banca Canadei poate considera CPC ca fiind de o importanță sistemică în cazul în care acestea au potențialul de a genera riscuri sistemice pentru sistemul financiar canadian.
- (9) Cerințele obligatorii din punct de vedere juridic aplicabile CPC autorizate în Alberta constau în *Securities Act* (Alberta) (legea privind valorile mobiliare din Alberta), normele și reglementările adoptate în temeiul acesteia, precum și orice decizie, directivă sau ordonanță pronunțată sau emisă de ASC (denumită în continuare „legislația din Alberta privind valorile mobiliare”). Pentru a presta servicii de compensare în Alberta, o CPC trebuie să fie autorizată de ASC fie ca agenție de compensare recunoscută, fie ca agenție de compensare scutită de recunoaștere (agenție de compensare scutită). CPC autorizate în Alberta trebuie să respecte legislația din Alberta privind valorile mobiliare. În general, ASC autorizează CPC ca agenții de compensare recunoscute atunci când consideră oportun să le supună supravegherii sale. Cu toate acestea, ASC poate, de asemenea, să se bazeze pe supravegherea exercitată de o altă autoritate de reglementare a piețelor valorilor mobiliare pentru anumite case de compensare recunoscute în alte provincii. ASC poate impune condiții în ceea ce privește autorizarea unei agenții de compensare ca agenție de compensare recunoscută sau ca agenție de compensare scutită de recunoaștere. ASC a pronunțat ordonanțe de recunoaștere pentru toate agențiile de compensare autorizate de aceasta ca agenții de compensare recunoscute, impunându-le să respecte principiile pentru infrastructurile pieței financiare publicate în aprilie 2012 de către Comitetul pentru sisteme de plăți și de decontare ⁽¹⁾ și de către Organizația Internațională a Comisiilor de Valori Mobiliare.
- (10) Cerințele obligatorii din punct de vedere juridic aplicabile CPC autorizate în Columbia Britanică constau în *Securities Act* (Columbia Britanică) (legea privind valorile mobiliare din Columbia Britanică), normele și reglementările emise în conformitate cu aceasta și ordonanțele pronunțate de BCSC. Pentru a presta servicii de compensare în Columbia Britanică, o CPC trebuie să fie autorizată de BCSC fie ca agenție de compensare recunoscută, fie ca agenție de compensare scutită de recunoaștere (agenție de compensare scutită); alegerea formei de autorizare depinde de o serie de factori, printre care impactul operațiunilor agenției de compensare în Columbia Britanică. BCSC poate impune condiții în ceea ce privește autorizarea unei agenții de compensare ca agenție de compensare recunoscută sau ca agenție de compensare scutită de recunoaștere. BCSC a pronunțat ordonanțe de recunoaștere pentru toate agențiile de compensare autorizate de aceasta ca agenții de compensare recunoscute, impunându-le să respecte principiile pentru infrastructurile pieței financiare.
- (11) Cerințele obligatorii din punct de vedere juridic aplicabile CPC autorizate în Manitoba constau în *Commodity Futures Act* (Manitoba) (legea privind contractele futures pe mărfuri din Manitoba), *Securities Act* (Manitoba) (legea privind valorile mobiliare din Manitoba) și normele și ordonanțele emise de MSC în temeiul acestora. Pentru a presta servicii de compensare în Manitoba, o CPC trebuie să fie autorizată de MSC fie drept casă de compensare recunoscută în ceea ce privește contractele futures pe mărfuri, fie drept agenție de compensare recunoscută în ceea ce privește alte valori mobiliare, fie drept casă de compensare sau, respectiv, agenție de compensare scutită de recunoaștere (agenție de compensare scutită sau casă de compensare scutită). MSC poate impune condiții în ceea ce privește autorizarea unei agenții de compensare sau a unei case de compensare ca agenție de compensare sau casă de compensare recunoscută ori ca agenție de compensare sau casă de compensare scutită. MSC a

(1) La 1 septembrie 2014, Comitetul pentru sisteme de plăți și de decontare și-a schimbat denumirea în Comitetul pentru infrastructuri de plăți și de piață.

pronunțat ordonanțe de recunoaștere pentru toate agențiile de compensare și casele de compensare autorizate de aceasta ca agenții de compensare sau case de compensare recunoscute, impunându-le să respecte principiile pentru infrastructurile pieței financiare.

- (12) Cerințele obligatorii din punct de vedere juridic aplicabile CPC autorizate în Ontario constau în *Securities Act* (Ontario) (legea privind valorile mobiliare din Ontario), regulamentele și normele emise în temeiul *Securities Act* (Ontario), precum și orientările, deciziile, ordonanțele, hotărârile sau alte cerințe adoptate în temeiul acesteia. Pentru a presta servicii de compensare în Ontario, o CPC trebuie să fie autorizată de OSC fie ca agenție de compensare recunoscută, fie ca agenție de compensare scutită de recunoaștere (agenție de compensare scutită). OSC poate impune condiții în ceea ce privește autorizarea unei agenții de compensare ca agenție de compensare recunoscută sau ca agenție de compensare scutită de recunoaștere. OSC a pronunțat ordonanțe de recunoaștere pentru toate agențiile de compensare autorizate de aceasta ca agenții de compensare recunoscute, impunându-le să respecte principiile pentru infrastructurile pieței financiare.
- (13) Cerințele obligatorii din punct de vedere juridic aplicabile CPC autorizate în Québec constau în *Securities Act* (Québec) (legea privind valorile mobiliare din Québec), *Derivatives Act* (Québec) (legea privind instrumentele financiare derivate din Québec) și legea privind *Autorité des marchés financiers* (AAMF), regulamentele adoptate în temeiul legii privind valorile mobiliare din Québec și al legii privind instrumentele financiare derivate din Québec și deciziile și ordonanțele pronunțate de AMF. Pentru a presta servicii de compensare în Québec, o CPC trebuie să fie autorizată de AMF fie drept casă de compensare recunoscută, fie drept casă de compensare scutită de recunoaștere (casă de compensare scutită). AMF poate impune condiții în ceea ce privește autorizarea unei case de compensare drept casă de compensare recunoscută sau drept casă de compensare scutită de recunoaștere. AMF a pronunțat ordonanțe de recunoaștere pentru toate casele de compensare autorizate de aceasta drept case de compensare recunoscute, impunându-le să respecte principiile pentru infrastructurile pieței financiare.
- (14) Evaluarea echivalenței dispozițiilor juridice și a mecanismelor de supraveghere aplicabile CPC autorizate în provinciile în cauză ar trebui, de asemenea, să țină seama de rezultatele în materie de diminuare a riscurilor pe care acestea le asigură, în ceea ce privește nivelul de risc la care sunt expuși membrii compensatori sau locurile de tranzacționare stabilite în Uniune din cauza participării lor la CPC autorizate în provinciile respective. Rezultatele în materie de diminuare a riscurilor sunt determinate atât de nivelul de risc inerent activităților de compensare desfășurate de CPC vizată, care depinde de dimensiunea pieței financiare pe care aceasta își desfășoară activitatea, cât și de măsura în care dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere aplicabile CPC sunt adecvate pentru a diminua acest nivel de risc. Pentru a obține aceleași rezultate în materie de diminuare a riscurilor, sunt necesare cerințe mai stricte de diminuare a riscurilor pentru CPC care își desfășoară activitatea pe piețe financiare mai mari, al căror nivel inerent de risc este mai ridicat, decât pentru CPC care își desfășoară activitatea pe piețe financiare mai mici, al căror nivel inerent de risc este mai mic.
- (15) Dimensiunea pieței financiare pe care își desfășoară activitățile de compensare CPC autorizate în provinciile în cauză este cu mult mai mică decât cea în care își desfășoară activitățile CPC stabilite în Uniune. Mai concret, în ultimii trei ani, valoarea totală a tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate compensate în Canada a reprezentat mai puțin de 3 % din valoarea totală a tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate compensate în Uniune. Prin urmare, participarea la CPC autorizate în provinciile în cauză expune membrii compensatori și locurile de tranzacționare stabilite în Uniune la riscuri cu mult mai mici decât participarea lor la CPC autorizate în Uniune.
- (16) Astfel, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere aplicabile CPC autorizate în provinciile în cauză pot fi considerate echivalente în cazul în care sunt adecvate în ceea ce privește diminuarea acestui nivel mai scăzut de risc. Normele aplicabile CPC autorizate în provinciile în cauză, inclusiv ordonanțele de recunoaștere pronunțate de autoritățile de reglementare a piețelor valorilor mobiliare, care impun respectarea principiilor pentru infrastructurile piețelor financiare, diminuează nivelul mai scăzut de risc existent în provinciile în cauză și conduc la rezultate în materie de diminuare a riscului echivalente cu cele vizate de Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (17) Prin urmare, Comisia concluzionează că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din provinciile în cauză asigură respectarea de către CPC autorizate în această țară a unor cerințe obligatorii din punct de vedere juridic echivalente cu cerințele stabilite în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

- (18) Conform celei de a doua condiții prevăzute la articolul 25 alineatul (6), dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere trebuie să prevadă, în ceea ce privește CPC autorizate în provinciile în cauză, că respectivele CPC fac obiectul unei supravegheri și al unui control al aplicării normelor eficace și continue.
- (19) Supravegherea CPC care sunt autorizate în mai multe provincii se efectuează prin cooperare între autoritățile de reglementare a piețelor valorilor mobiliare din provinciile în cauză. Pentru CPC considerate de Banca Canadei ca fiind susceptibile de a prezenta un risc sistemic, supravegherea CPC se realizează prin cooperarea între autoritățile de reglementare a piețelor valorilor mobiliare din provinciile în cauză și Banca Canadei.
- (20) În Alberta, ASC dispune de competențe extinse, care îi permit să ia măsuri corective sau disuasive împotriva unei agenții de compensare autorizate, fie recunoscute, fie scutite, în interes public sau în cazul în care o agenție de compensare a încălcat legislația din Alberta în materie de valori mobiliare. Atât agențiile de compensare recunoscute, cât și cele scutite de recunoaștere trebuie să furnizeze informații, documente sau evidențe care să permită verificarea faptului că respectă normele aplicabile. ASC poate să impună sancțiuni administrative atât agențiilor de compensare recunoscute, cât și celor scutite și să suspende sau să revoce recunoașterea unei agenții de compensare ori a unei ordonanțe de scutire de recunoaștere a unei agenții de compensare sau să modifice condițiile acesteia. De asemenea, ASC poate solicita o declarație de nerespectare emisă de instanțe, poate iniția alte proceduri judiciare și poate efectua investigații care pot duce la aplicarea unor sancțiuni diverse. Sancțiunile pot fi impuse, de asemenea, administratorilor și personalului de conducere al persoanelor ori societăților sau altor persoane care autorizează, permit sau acceptă să fie încălcată legislația din Alberta în materie de valori mobiliare. În plus, în ceea ce privește agențiile de compensare recunoscute, ASC efectuează inspecții la fața locului, consultări periodice și examinări și analize ale declarațiilor solicitate și poate lua decizii cu privire la orice norme interne, proceduri sau practici cu privire la orice normă, procedură sau practică internă a oricărei agenții de compensare recunoscute dacă ASC consideră că este în interesul public să procedeze astfel.
- (21) În Columbia Britanică, BCSC efectuează supravegherea continuă a agențiilor de compensare recunoscute prin inspecții periodice la fața locului și comunicarea regulată cu cadrele superioare de conducere ale agenției de compensare, precum și prin examinarea informațiilor raportate de către agenția de compensare și prin verificarea respectării exigențelor agenției de compensare legate de gestionarea riscurilor, printre altele. BCSC dispune de competențe extinse, care îi permit să ia măsuri corective sau disuasive împotriva unei agenții de compensare recunoscute, în interes public sau în cazul în care o agenție de compensare a încălcat legea privind valorile mobiliare din Columbia Britanică. Printre aceste măsuri se numără adoptarea oricărei decizii cu privire la regulamentele, normele, procedurile sau practicile sau modul în care o agenție de compensare recunoscută își desfășoară activitatea; BCSC poate emite ordonanțe în ceea ce privește agenția de compensare recunoscută, inclusiv suspendarea sau revocarea recunoașterii agențiilor de compensare și poate efectua investigații care pot duce la impunerea de sancțiuni.
- (22) În Manitoba, MSC efectuează supravegherea continuă a agențiilor de compensare autorizate, fie recunoscute, fie scutite de recunoaștere. Cu toate acestea, agențiile de compensare scutite sunt supuse unei supravegheri mai puțin stricte din partea MSC. Pentru agențiile de compensare sau casele de compensare recunoscute, supravegherea se realizează prin examinarea periodică a rapoartelor, inspecții periodice la fața locului, o comunicare regulată cu cadrele superioare de conducere ale agenției de compensare sau ale casei de compensare și o evaluare anuală a riscurilor și a controalelor. MSC dispune de mai multe instrumente pentru a remedia cazurile de nerespectare a anumitor cerințe de către o agenție de compensare sau o casă de compensare autorizată, fie recunoscută, fie scutită, inclusiv impunerea unor condiții privind autorizarea agenției de compensare, suspendarea sau revocarea ordonanțelor de autorizare a agenției de compensare ori a casei de compensare sau efectuarea de investigații care pot duce la aplicarea unor amenzi și a altor sancțiuni.
- (23) În Ontario, OSC efectuează supravegherea continuă a CPC autorizate ca agenții de compensare recunoscute, prin inspecții periodice la fața locului și prin comunicarea regulată cu cadrele superioare de conducere ale agenției de compensare, prin evaluarea periodică a riscurilor și a controalelor, precum și prin examinarea informațiilor raportate de către agenția de compensare și verificarea respectării exigențelor agenției de compensare legate de gestionarea riscurilor, printre altele. Cu toate acestea, agențiile de compensare scutite sunt supuse unei supravegheri mai puțin stricte din partea OSC. OSC are competențe extinse de a lua decizii cu privire la regulamentele, normele, sau procedurile unei agenții de compensare recunoscute sau la modul în care o agenție de compensare recunoscută își desfășoară activitatea și de a adopta măsuri corective sau disuasive împotriva unei agenții de compensare autorizate, fie recunoscute, fie scutite de recunoaștere, dacă acest lucru este în interes public sau în cazul în care o agenție de compensare a încălcat legislația din Ontario în materie de valori mobiliare. Printre aceste măsuri se numără adoptarea de decizii sau ordonanțe privind agenția de compensare,

impunerea unor modalități, condiții, restricții sau exigențe cu privire la agenția de compensare, suspendarea sau revocarea autorizării agenției de compensare, precum și efectuarea de anchete care pot duce la aplicarea unor amenzi și sancțiuni.

- (24) În Québec, AMF este investită cu autoritatea de supraveghere exhaustivă asupra ansamblului activităților desfășurate de casele de compensare și supraveghează respectarea de către CPC a legii privind valorile mobiliare din Québec, a legii privind instrumentele financiare derivate din Québec și a legii privind AAMF. Aceste legi stabilesc cadrul juridic general aplicabil controlului exercitat de aceasta asupra entităților financiare pe care le supraveghează sau supervizează, cum sunt casele de compensare autorizate. AMF are competența, cu privire la orice casă de compensare autorizată, să solicite informații, să impună ca aceasta să se supună unei audieri sub jurământ, să efectueze o anchetă și să efectueze inspecții la fața locului. AMF dispune de mai multe instrumente pentru a remedia cazurile de nerespectare a cerințelor de către casele de compensare. Printre acestea se numără competența de a suspenda aplicarea normelor și procedurilor interne ale unei case de compensare recunoscute, de a dispune o modificare a unei dispoziții sau practici a unei case de compensare recunoscute pentru a asigura coerența acesteia cu dispozițiile legislative aplicabile, de a lua măsuri împotriva unei case de compensare autorizate pentru a asigura respectarea angajamentelor asumate față de AMF sau a cerințelor legale aplicabile, de a impune amenzi unei case de compensare autorizate și de a modifica, suspenda sau retrage, în totalitate sau parțial, o autorizație sau o scutire acordată unei case de compensare.
- (25) Prin urmare, Comisia concluzionează că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din provinciile în cauză care au drept obiect CPC autorizate în aceste provincii asigură o supraveghere și un control al aplicării normelor eficace și continue.
- (26) Conform celei de a treia condiții prevăzute la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din provinciile în cauză trebuie să includă un sistem echivalent eficace pentru recunoașterea CPC autorizate conform regimurilor juridice ale unor țări terțe („CPC din țări terțe”).
- (27) CPC din țări terțe care doresc să își desfășoare activitatea în calitate de agenții de compensare sau case de compensare în Columbia Britanică și Manitoba pot solicita, iar în Alberta, Ontario și Quebec au obligația de a solicita recunoașterea sau scutirea de recunoaștere în provincia în cauză pentru a putea să presteze aceleași servicii de compensare în Canada ca și cele pe care sunt autorizate să le presteze în țara terță, sub rezerva unor condiții adecvate ale ordonanței de recunoaștere sau de scutire. Se poate acorda o derogare în cazul în care CPC dintr-o țară terță nu este de o importanță sistemică pentru piața provinciei sau în cazul în care nu prezintă un risc important la adresa piețelor de capital, cu condiția ca aceasta să fie supusă unui regim de reglementare comparabil. Cu toate acestea, chiar și în cazul în care CPC dintr-o țară terță trebuie să obțină recunoașterea, autoritățile pot să se bazeze pe supravegherea autorităților de reglementare din țara terță în cazul în care reglementările aplicabile CPC dintr-o țară terță sunt comparabile cu cele aplicabile potrivit regimului provinciei în cauză.
- (28) Chiar dacă structura procedurii de recunoaștere a regimului juridic din provinciile în cauză din Canada aplicabilă CPC din țări terțe diferă de procedura prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 648/2012, ar trebui să se considere totuși că această structură oferă un sistem echivalent eficace pentru recunoașterea CPC din țări terțe.
- (29) Prin urmare, se poate considera că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din provinciile în cauză din Canada îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 cu privire la CCR, iar respectivele dispoziții juridice și mecanisme de supraveghere ar trebui să fie considerate a fi echivalente cu cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Comisia ar trebui să continue să monitorizeze periodic evoluția cadrului juridic și de supraveghere pentru CPC din provinciile relevante și îndeplinirea condițiilor pe baza cărora a fost luată prezenta decizie.
- (30) Reexaminarea periodică a dispozițiilor juridice și a mecanismelor de supraveghere aplicabile în Canada pentru CPC autorizate în această țară nu ar trebui să aducă atingere posibilității Comisiei de a efectua o reexaminare specifică în orice moment pe lângă reexaminarea generală, în cazul în care evoluțiile relevante impun reevaluarea de către Comisie a echivalenței acordate prin prezenta decizie. O astfel de reevaluare ar putea conduce la retragerea recunoașterii echivalenței.
- (31) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În sensul articolului 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din provinciile canadiene Alberta, Columbia Britanică, Manitoba, Ontario și Québec care constau în *Securities Act* (Alberta), *Securities Act* (Columbia Britanică), *Commodity Futures Act* (Manitoba), *Securities Act* (Manitoba), *Securities Act* (Ontario), *Securities Act* (Québec), *Derivatives Act* (Québec), legea privind *Autorité des marchés financiers*, normele, reglementările, deciziile, orientările și ordonanțele adoptate în temeiul acestora, inclusiv ordonanțele de recunoaștere aplicabile CPC autorizate în această țară sunt considerate ca fiind echivalente cu cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 13 noiembrie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2041 A COMISIEI**din 13 noiembrie 2015****privind echivalența dintre cadrul de reglementare din Mexic pentru contrapărțile centrale și cerințele din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ⁽¹⁾, în special articolul 25 alineatul (6),

întrucât:

- (1) Procedura de recunoaștere a contrapărților centrale (CPC) stabilite în țări terțe prevăzută la articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 este menită să permită CPC stabilite și autorizate în țări terțe ale căror standarde de reglementare sunt echivalente cu cele prevăzute în respectivul regulament să presteze servicii de compensare unor membri compensatori sau unor locuri de tranzacționare stabilite în Uniune. Această procedură de recunoaștere și deciziile privind echivalența prevăzute la articolul menționat contribuie astfel la realizarea obiectivului general al Regulamentului (UE) nr. 648/2012, acela de a reduce riscul sistemic prin extinderea utilizării unor CPC sigure și solide pentru a compensa contractele derivate extrabursiere (*over-the-counter* – OTC), inclusiv atunci când aceste CPC sunt stabilite și autorizate într-o țară terță.
- (2) Pentru ca regimul juridic al unei țări terțe să fie considerat echivalent cu regimul juridic al Uniunii în ceea ce privește CPC, rezultatele substanțiale ale dispozițiilor juridice și ale mecanismelor de supraveghere aplicabile ar trebui să fie echivalente cu cerințele Uniunii în ceea ce privește obiectivele de reglementare pe care le ating. Prin urmare, scopul acestei evaluări a echivalenței este acela de a verifica dacă prin dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Mexic se asigură că CPC stabilite și autorizate în această țară nu expun membrii compensatori și locurile de tranzacționare stabilite în Uniune unui nivel de risc mai mare decât cel la care aceștia ar putea fi expuși de către CPC autorizate în Uniune și, în consecință, nu generează niveluri inacceptabile de riscuri sistemice în Uniune.
- (3) Prezenta decizie nu se bazează numai pe o analiză comparativă a cerințelor obligatorii din punct de vedere juridic aplicabile CPC din Mexic, ci și pe o evaluare a rezultatelor acestor cerințe, precum și a măsurii în care acestea sunt adecvate pentru a diminua riscurile la care pot fi expuși membrii compensatori și locurile de tranzacționare stabilite în Uniune într-un mod considerat echivalent cu rezultatul cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012. În consecință, ar trebui să fie luate în considerare mai ales riscurile cu mult mai scăzute inerente activităților de compensare desfășurate pe piețe financiare care sunt mai mici decât piața financiară a Uniunii.
- (4) În conformitate cu articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, trei condiții trebuie să fie îndeplinite pentru a stabili faptul că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere ale unei țări terțe cu privire la CPC autorizate de aceasta sunt echivalente cu cele prevăzute în regulamentul respectiv.
- (5) Conform primei condiții, CPC autorizate într-o țară terță trebuie să respecte cerințe obligatorii din punct de vedere juridic echivalente cu cerințele stabilite în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (6) Cerințele obligatorii din punct de vedere juridic din Mexic pentru CPC autorizate în această țară constau în normele aplicabile participanților la piața contractelor derivate stabilite de Banca Mexicului, Comisión Nacional Bancaria y de Valores (CNBV) și Secretaría de Hacienda y Crédito Público (SHCP) și cerințele prudențiale aplicabile participanților la piața contractelor derivate cotate stabilite de către CNBV (denumite în continuare împreună „normele primare”). Normele primare stabilesc cerințele pe care CPC trebuie să le respecte în permanență, pentru a fi în măsură să furnizeze servicii de compensare în Mexic. CPC stabilite în Mexic trebuie să fie autorizate de SHCP, pe baza avizului CNBV și al Băncii Mexicului.

⁽¹⁾ JO L 201, 27.7.2012, p. 1.

- (7) Atât CNBV, cât și Banca Mexicului au emis declarații de politică prin care explicau că CPC autorizate în Mexic trebuie să respecte principiile pentru infrastructurile pieței financiare publicate în aprilie 2012 de către Comitetul pentru sisteme de plăți și de decontare ⁽¹⁾ și de către Organizația Internațională a Comisiilor de Valori Mobiliare.
- (8) În conformitate cu normele primare, CPC trebuie să adopte norme și proceduri interne care conțin toate aspectele relevante legate de funcția lor, inclusiv măsuri de siguranță pentru a gestiona riscurile de credit, de lichiditate și riscurile operaționale. Respectivul norme și proceduri interne trebuie să fie aprobate de SHCP, pe baza avizului Băncii Mexicului și al CNBV. În plus, respectivul norme și proceduri interne nu pot fi modificate în cazul în care SHCP, CNBV sau Banca Mexicului obiectează cu privire la aceasta. Normele și procedurile interne ale CPC sau modificările acestora pot fi, de asemenea, aprobate sub rezerva anumitor modificări. Aceeași procedură se aplică pentru aprobarea și modificarea documentelor corporative. În plus, metodele pentru calcularea resurselor financiare și planul de lichiditate al CPC sunt supuse aprobării Băncii Mexicului și unui aviz din partea CNBV.
- (9) Astfel, cerințele obligatorii din punct de vedere juridic din Mexic prezintă o structură pe două niveluri. Principiile de bază pentru CPC prevăzute în normele primare stabilesc standardele ridicate pe care trebuie să le respecte CPC pentru a obține o autorizație în vederea furnizării de servicii de compensare în Mexic. Normele primare reprezintă primul nivel al cerințelor obligatorii din punct de vedere juridic din Mexic. Pentru a dovedi conformitatea cu normele primare, CPC trebuie să își prezinte spre aprobare autorităților competente normele și procedurile interne, documentele corporative, metodologiile de calcul al resurselor financiare și planul de lichiditate. Respectivul norme și proceduri interne și documente corporative, planul de lichiditate și metodologiile de calcul al resurselor financiare ale CPC reprezintă cel de al doilea nivel al cerințelor obligatorii din punct de vedere juridic din Mexic, care trebuie să furnizeze detalii prescriptive cu privire la modul în care CPC vor îndeplini aceste standarde. CNBV și Banca Mexicului evaluează respectarea de către CPC a standardelor respective și a principiilor pentru infrastructurile piețelor financiare. După ce au fost aprobate de autoritățile competente, normele și procedurile interne, documentele corporative, planul de lichiditate și metodologiile de calcul al resurselor financiare ale CPC devin obligatorii din punct de vedere juridic pentru CPC.
- (10) Evaluarea echivalenței dispozițiilor juridice și a mecanismelor de supraveghere aplicabile CPC stabilite în Mexic ar trebui, de asemenea, să țină seama de rezultatele în materie de diminuare a riscurilor pe care acestea le asigură în ceea ce privește nivelul de risc la care sunt expuși membrii compensatori sau locurile de tranzacționare stabilite în Uniune din cauza participării lor la CPC stabilite în Mexic. Rezultatele în materie de diminuare a riscurilor sunt determinate atât de nivelul de risc inerent activităților de compensare desfășurate de CPC vizată, care depinde de dimensiunea pieței financiare pe care aceasta își desfășoară activitatea, cât și de măsura în care dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere aplicabile CPC sunt adecvate pentru a diminua acest nivel de risc. Pentru a obține aceleași rezultate în materie de diminuare a riscurilor, sunt necesare cerințe mai stricte de diminuare a riscurilor pentru CPC care își desfășoară activitatea pe piețe financiare mai mari, al căror nivel inerent de risc este mai ridicat, decât pentru CPC care își desfășoară activitatea pe piețe financiare mai mici, al căror nivel inerent de risc este mai mic.
- (11) Dimensiunea pieței financiare pe care își desfășoară activitățile de compensare CPC autorizate în Mexic este cu mult mai mică decât cea pe care își desfășoară activitățile CPC stabilite în Uniune. Mai concret, în ultimii trei ani, valoarea totală a tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate compensate în Mexic a reprezentat mai puțin de 1 % din valoarea totală a tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate compensate în Uniune. Prin urmare, participarea la CPC stabilite în Mexic expune membrii compensatori și locurile de tranzacționare stabilite în Uniune la riscuri cu mult mai mici decât participarea lor la CPC autorizate în Uniune.
- (12) Astfel, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere aplicabile CPC stabilite în Mexic pot fi considerate echivalente în cazul în care sunt adecvate în ceea ce privește diminuarea acestui nivel mai scăzut de risc. Normele primare aplicabile CPC autorizate în Mexic, completate de normele și procedurile interne, documentele corporative, planul de lichiditate și metodologiile de calcul al resurselor financiare ale CPC, care pun în aplicare principiile pentru infrastructurile piețelor financiare, diminuează nivelul mai scăzut de risc existent în Mexic și ating rezultate în materie de diminuare a riscului echivalente cu cele vizate de Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (13) Prin urmare, Comisia concluzionează că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Mexic asigură respectarea de către CPC autorizate în această țară a unor cerințe legale obligatorii echivalente cu cerințele stabilite în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

⁽¹⁾ La 1 septembrie 2014, Comitetul pentru sisteme de plăți și de decontare și-a schimbat denumirea în Comitetul pentru infrastructuri de plăți și de piață.

- (14) Conform celei de a doua condiții prevăzute la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Mexic trebuie să prevadă, în ceea ce privește CPC autorizate în această țară, că respectivele CPC fac obiectul unei supravegheri și al unui control al aplicării normelor eficace și continue.
- (15) Supravegherea CPC autorizate în Mexic se efectuează de către CNBV și Banca Mexicului, conform competențelor lor respective. CNBV și Banca Mexicului sunt împuternicite să efectueze o monitorizare continuă a respectării de către CPC a cerințelor obligatorii din punct de vedere juridic care le sunt aplicabile. În acest sens, CNBV și Banca Mexicului pot solicita informații din partea CPC, pot efectua inspecții la fața locului, pot să emită instrucțiuni sau să remedieze încălcările sau încălcările potențiale ale cerințelor sau practicilor prudențiale care nu sunt compatibile cu buna funcționare a piețelor financiare și pot să impună CPC să instituie măsuri interne de control și de control al riscurilor. De asemenea, CNBV poate destitui din funcție personalul de conducere, unii membri ai comitetelor specifice și alte categorii de personal din cadrul CPC. În plus, SHCP, pe baza avizului CNBV și al Băncii Mexicului, are competența de a revoca autorizația CPC. CNBV și Banca Mexicului pot, de asemenea, să impună CPC măsuri disciplinare, precum și amenzi, pentru nerespectarea dispozițiilor aplicabile.
- (16) Prin urmare, Comisia concluzionează că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Mexic în ceea ce privește CPC autorizate în această țară prevăd o supraveghere și un control al aplicării normelor eficace și continue.
- (17) Conform celei de a treia condiții prevăzute la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Mexic trebuie să includă un sistem echivalent eficace pentru recunoașterea CPC autorizate conform regimurilor juridice ale unor țări terțe („CPC din țări terțe”).
- (18) Banca Mexicului poate recunoaște CPC din țări terțe care compensează instrumente financiare derivate autorizate în țări terțe în care dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere aplicabile CPC autorizate în țara respectivă produc rezultate similare cu cele asigurate de dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere aplicabile în Mexic și care respectă principiile pentru infrastructurile piețelor financiare. În plus, CPC din țări terțe trebuie să fie supuse unei supravegheri eficace care asigură conformitatea cu dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere aplicabile. Pentru ca recunoașterea să fie acordată este, de asemenea, necesară încheierea unui memorandum de înțelegere între Banca Mexicului sau CNBV și autoritatea competentă de supraveghere din țara terță a CPC solicitante.
- (19) Procedura de recunoaștere a regimului juridic din Mexic aplicabil CPC din țări terțe ar trebui, prin urmare, să fie considerată ca oferind un sistem echivalent eficace pentru recunoașterea CPC din țări terțe.
- (20) Prin urmare, se consideră că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Mexic îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 cu privire la CPC stabilite în această țară, iar respectivele dispoziții juridice și mecanisme de supraveghere ar trebui să fie considerate a fi echivalente cu cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Comisia ar trebui să continue să monitorizeze periodic evoluția cadrului juridic și de supraveghere pentru CPC din Mexic și îndeplinirea condițiilor pe baza cărora a fost luată prezenta decizie.
- (21) Reexaminarea periodică a dispozițiilor juridice și a mecanismelor de supraveghere aplicabile în Mexic pentru CPC autorizate în această țară nu ar trebui să aducă atingere posibilității Comisiei de a efectua o reexaminare specifică în orice moment pe lângă reexaminarea generală, în cazul în care evoluțiile relevante impun reevaluarea de către Comisie a echivalenței acordate prin prezenta decizie. O astfel de reevaluare ar putea conduce la retragerea recunoașterii echivalenței.
- (22) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În sensul articolului 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Mexic care constau în normele aplicabile participanților la piața contractelor derivate și cerințele prudențiale aplicabile participanților la piața contractelor derivate cotate, astfel cum au fost completate de declarațiile de politică emise de către CNBV și Banca Mexicului privind aplicarea principiilor pentru infrastructurile piețelor financiare, și care sunt aplicabile CPC autorizate în această țară sunt considerate ca fiind echivalente cu cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 13 noiembrie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2042 A COMISIEI**din 13 noiembrie 2015****privind echivalența dintre cadrul de reglementare din Elveția pentru contrapărțile centrale și cerințele din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ⁽¹⁾, în special articolul 25 alineatul (6),

întrucât:

- (1) Procedura de recunoaștere a contrapărților centrale (CPC) stabilite în țări terțe prevăzută la articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 este menită să permită CPC stabilite și autorizate în țări terțe ale căror standarde de reglementare sunt echivalente cu cele prevăzute în respectivul regulament să presteze servicii de compensare unor membri compensatori sau locuri de tranzacționare stabilite în Uniune. Această procedură de recunoaștere și decizia privind echivalența prevăzută la articolul menționat contribuie astfel la realizarea obiectivului general al Regulamentului (UE) nr. 648/2012, acela de a reduce riscul sistemic prin extinderea utilizării unor CPC sigure și solide pentru a compensa contractele derivate extrabursiere (*over-the-counter* – OTC), inclusiv atunci când aceste CPC sunt stabilite și autorizate într-o țară terță.
- (2) Pentru ca regimul juridic al unei țări terțe să fie considerat echivalent cu regimul juridic al Uniunii în ceea ce privește CPC, rezultatele substanțiale ale dispozițiilor juridice și ale mecanismelor de supraveghere aplicabile ar trebui să fie echivalente cu cerințele Uniunii în ceea ce privește obiectivele de reglementare pe care le ating. Prin urmare, scopul acestei evaluări a echivalenței este acela de a verifica dacă prin dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Elveția se asigură că CPC stabilite și autorizate în această țară nu expun membrii compensatori și locurile de tranzacționare stabilite în Uniune unui nivel de risc mai mare decât cel la care aceștia ar putea fi expuși de către CPC autorizate în Uniune și, în consecință, nu generează niveluri inacceptabile de riscuri sistemice în Uniune.
- (3) La 1 septembrie 2013, Comisia a primit avizul tehnic al Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) privind dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere aplicabile CPC autorizate în Elveția. Avizul tehnic concluzionează că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere aplicabile, la nivel jurisdicțional, asigură respectarea de către CPC autorizate în Elveția a unor cerințe obligatorii din punct de vedere juridic echivalente cu cerințele stabilite în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (4) În conformitate cu articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, trei condiții trebuie să fie îndeplinite pentru a stabili faptul că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere ale unei țări terțe cu privire la CPC autorizate de aceasta sunt echivalente cu cele prevăzute în regulamentul respectiv.
- (5) Conform primei condiții, CPC autorizate într-o țară terță trebuie să respecte cerințe obligatorii din punct de vedere juridic echivalente cu cerințele stabilite în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (6) Cerințele obligatorii din punct de vedere juridic din Elveția pentru contrapărțile centrale autorizate în această țară constau în Ordonanța Băncii Naționale din 18 martie 2004 (denumită în continuare „ordonanța Băncii Naționale”) și reglementările adoptate în temeiul său de către Banca Națională a Elveției (denumită în continuare „BNE”), alături de legea federală privind băncile și casele de economii (denumită în continuare „legea privind băncile”) și de ordonanțele și circularele emise de autoritatea elvețiană de supraveghere a pieței financiare („FINMA”). Ordonanța Băncii Naționale a fost revizuită recent, în vederea punerii în aplicare a principiilor pentru infrastructurile pieței financiare („PFMI”) emise de CPSS-IOSCO și a realizării echivalenței cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Cadrul tehnic revizuit evidențiază o serie de diferențe între cerințele obligatorii din punct de vedere juridic aplicabile, la nivel jurisdicțional, CPC din Elveția și cerințele obligatorii din punct de vedere juridic aplicabile CPC care intră sub incidența Regulamentului (UE) nr. 648/2012. Cu toate acestea, BNE a publicat un

⁽¹⁾ JO L 201, 27.7.2012, p. 1.

raport explicativ referitor la revizuirea parțială a ordonanței Băncii Naționale care furnizează orientări interpretative privind ordonanța Băncii Naționale în care se explică, în special, că ordonanța Băncii Naționale revizuită pune în aplicare PFMI și că ordonanța Băncii Naționale ar trebui interpretată ținându-se seama de PFMI și de titlurile IV și V din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

- (7) În plus, CPC autorizate în Elveția trebuie să adopte statute, reglementări organizaționale și reglementări în materie de competențe și anumite politici organizaționale (reglementările și politicile organizaționale), care trebuie să furnizeze detalii prescriptive cu privire la modul în care aceste CPC vor îndeplini standardele respective în conformitate cu PFMI și cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012, după cum se explică în raportul explicativ privind revizuirea parțială a ordonanței Băncii Naționale.
- (8) BNE și FINMA exercită în comun funcțiile de reglementare și de supraveghere cu privire la CPC și cooperează în exercitarea acestor funcții. CPC stabilite în Elveția sunt autorizate în calitate de bănci de către FINMA. FINMA poate scuti CPC de obligația de a respecta anumite dispoziții ale legii privind băncile și își poate adapta dispozițiile pentru a lua în considerare activitățile de compensare și profilul de risc ale CPC. Circularele FINMA abordează, printre altele, solvabilitatea, guvernanta, gestionarea riscurilor, auditurile și raportarea.
- (9) Astfel, cerințele obligatorii din punct de vedere juridic din Elveția cuprind o structură pe două niveluri. Principiile de bază aplicabile CPC-urilor prevăzute în legea privind băncile și ordonanța Băncii Naționale, precum și în reglementările, decretele și circularele emise în temeiul acestora (denumite în continuare „normele primare”) stabilesc standarde de înalt nivel pe care CPC trebuie să le respecte pentru a obține o licență în vederea furnizării de servicii de compensare în Elveția. Aceste norme primare reprezintă primul nivel al cerințelor obligatorii din punct de vedere juridic din Elveția. Pentru a dovedi conformitatea cu normele primare, CPC autorizate în Elveția trebuie să prezinte FIMNA spre aprobare reglementările și politicile lor organizaționale. Aceste reglementări și politici organizaționale reprezintă al doilea nivel al cerințelor obligatorii din punct de vedere juridic din Elveția. După ce au fost aprobate de către FIMNA, reglementările și politicile organizaționale devin obligatorii din punct de vedere juridic pentru CPC. Prin urmare, aceste reglementări și politici organizaționale fac parte integrantă din dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere pe care trebuie să le respecte CPC autorizate în Elveția. În caz de nerespectare a normelor primare sau a reglementărilor și politicilor organizaționale ale CPC, FINMA are competența de a lua măsuri administrative împotriva CPC, inclusiv de a revoca licența bancară a CPC în cauză.
- (10) Normele primare aplicabile CPC, completate de reglementările și politicile organizaționale ale acestora, conduc la rezultate substanțiale echivalente cu efectele normelor prevăzute în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. În special, cerințele obligatorii din punct de vedere juridic aplicabile CPC autorizate în prezent în Elveția în ceea ce privește numărul de situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată care trebuie să fie acoperite prin resursele financiare totale, riscul de lichiditate, continuitatea activității, cerințele în materie de garanții reale, politica de investiții, riscul de decontare, segregarea și portabilitatea, calcularea marjelor inițiale și guvernanta, inclusiv cerințele organizatorice, cerințele referitoare la cadrele superioare de conducere, comitetul de risc, ținerea evidenței, deținerile calificate, informațiile transmise autorității competente, conflictele de interese, externalizarea și conduita profesională, dau rezultate substanțiale echivalente cu cele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și, prin urmare, ar trebui să fie considerate echivalente.
- (11) Prin urmare, Comisia concluzionează că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Elveția asigură respectarea de către CPC autorizate în această țară a unor cerințe obligatorii din punct de vedere juridic echivalente cu cerințele stabilite în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (12) Conform celei de a doua condiții prevăzute la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Elveția trebuie să prevadă, în ceea ce privește CPC autorizate în această țară, că respectivele CPC fac obiectul unei supravegheri și al unui control al aplicării normelor eficiente și continue.
- (13) CPC autorizate în Elveția sunt supuse supravegherii continue de către FINMA și supervizării continue de către BNE, vizând monitorizarea respectării constante a condițiilor de autorizare și a celorlalte cerințe de reglementare aplicabile. CPC autorizate în Elveția fac obiectul unui audit anual. CPC trebuie să furnizeze entității de audit informațiile solicitate pentru efectuarea auditului. În cazul în care entitatea de audit constată o încălcare a dispozițiilor de supraveghere sau alte nereguli, aceasta acordă CPC în cauză o perioadă de restabilire a conformității și informează FINMA în cazul în care conformitatea nu este restabilită. În cazul unei încălcări grave a dispozițiilor de supraveghere sau al unor nereguli grave, entitatea de audit informează FINMA direct. În plus, atât CPC, cât și entitățile de audit trebuie să furnizeze FINMA toate informațiile necesare pentru ca aceasta să își îndeplinească sarcinile și trebuie să îi raporteze imediat orice incident care are o importanță considerabilă pentru supraveghere. În plus, FINMA efectuează și examinări specifice la fața locului, examinează rapoarte periodice și se reunește în mod regulat cu conducerea și personalul CPC.

- (14) FINMA poate adopta măsuri specifice atunci când constată că a avut loc o încălcare a dispozițiilor juridice și a mecanismelor de supraveghere. În particular, FINMA poate interzice unei persoane să exercite o funcție de conducere sau poate confisca profiturile obținute ca urmare a unei încălcări. FINMA poate, de asemenea, să numească un responsabil cu ancheta pentru a investiga circumstanțele specifice referitoare la încălcarea dispozițiilor juridice și a mecanismelor de supraveghere sau pentru a pune în aplicare măsurile de supraveghere pe care le-a dispus. CPC care face obiectul anchetei trebuie să permită responsabilului cu ancheta accesul în clădirile sale și să furnizeze toate informațiile și documentele pe care le solicită acesta pentru a efectua ancheta. În fine, FINMA poate, de asemenea, să revoce licența bancară a CPC sau să anuleze înregistrarea acesteia, în cazul în care aceasta nu mai respectă dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere aplicabile, și poate emite directive către organele de conducere ale CPC.
- (15) BNE supraveghează CPC în cooperare cu FINMA. În special, BNE este responsabilă cu evaluarea respectării de către CPC a cerințelor minime prevăzute în ordonanța Băncii Naționale. CPC trebuie să furnizeze BNE informațiile necesare pentru evaluarea conformității cu aceste cerințe minime și să se supună inspecțiilor la fața locului. În special, CPC trebuie să prezinte BNE rapoarte periodice și ad-hoc și să o informeze în prealabil pe aceasta cu privire la aspecte specifice sau modificări. BNE poate, de asemenea, să impună amenzi și alte sancțiuni în cazul în care informațiile sau elementele de probă concrete solicitate de aceasta nu sunt oferite, nu respectă cerințele formale, sunt incomplete sau incorecte. Pentru efectuarea evaluărilor sale, BNE se bazează pe o gamă largă de informații, inclusiv o autoevaluare și documente interne ale CPC, rapoarte de audit, precum și rapoarte periodice și reuniuni cu conducerea și personalul CPC. BNE formulează recomandări pentru acele CPC care nu îndeplinesc cerințele minime prevăzute în ordonanța Băncii Naționale. În cazul în care CPC în cauză nu respectă recomandările, BNE va emite un ordin. În cazul în care CPC nu respectă ordinul, BNE poate informa FINMA cu privire la constatările sale, care poate lua măsuri de supraveghere și de punere în aplicare suplimentare împotriva CPC.
- (16) Prin urmare, Comisia concluzionează că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere ale Elveției în ceea ce privește CPC autorizate în această țară prevăd o supraveghere și un control al aplicării normelor de către CPC eficiente și continue.
- (17) Conform celei de a treia condiții prevăzute la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Elveția trebuie să includă un sistem echivalent eficace pentru recunoașterea CPC autorizate conform regimurilor juridice ale unor țări terțe („CPC din țări terțe”).
- (18) CPC din țări terțe pot solicita recunoașterea de către FINMA pentru a li se permite să presteze servicii în Elveția. Recunoașterea în Elveția a unor CPC din țări terțe se bazează pe existența în țara terță în cauză a unui sistem efectiv echivalent pentru recunoașterea CPC din țări terțe. BNE poate, de asemenea, să desemneze o CPC dintr-o țară terță ca fiind de importanță sistemică pentru stabilitatea piețelor financiare din Elveția și o poate scuti de respectarea cerințelor minime prevăzute de ordonanța Băncii Naționale, cu condiția ca regimul juridic și de supraveghere al țării terțe să fie considerat echivalent și să fi fost încheiate acorduri de cooperare cu autoritățile competente din țara terță pentru supravegherea CPC. CPC recunoscute trebuie, de asemenea, să raporteze către FISMA și să o informeze cu privire la aspecte specifice. Cu toate acestea, cerințele privind rapoartele și informațiile care trebuie furnizate FINMA de către CPC recunoscute nu afectează funcțiile de supraveghere pentru care sunt responsabile autoritățile competente din țara terță.
- (19) Ar trebui să se considere așadar că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Elveția prevăd un sistem echivalent eficace pentru recunoașterea CPC din țări terțe.
- (20) Prin urmare, se poate considera că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Elveția cu privire la CPC autorizate în această țară îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, iar respectivele dispoziții juridice și mecanisme de supraveghere ar trebui să fie considerate a fi echivalente cu cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Comisia ar trebui să continue să monitorizeze periodic evoluția cadrului juridic și de supraveghere pentru CPC din Elveția și îndeplinirea condițiilor pe baza cărora a fost luată prezenta decizie.
- (21) Reexaminarea periodică a dispozițiilor juridice și a mecanismelor de supraveghere aplicabile în Elveția privind CPC autorizate în această țară nu ar trebui să aducă atingere posibilității Comisiei de a efectua o reexaminare specifică în orice moment pe lângă reexaminarea generală, în cazul în care evoluțiile relevante impun reevaluarea de către Comisie a echivalenței acordate prin prezenta decizie. O astfel de reevaluare ar putea conduce la retragerea recunoașterii echivalenței.
- (22) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În sensul articolului 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Elveția care constau în ordonanța Băncii Naționale și în reglementările adoptate în temeiul său, legea federală privind băncile și casele de economii și ordonanțele și circularele emise în temeiul său, astfel cum au fost completate prin Raportul explicativ privind revizuirea parțială a ordonanței Băncii Naționale care furnizează orientări interpretative privind ordonanța Băncii Naționale și aplicabilele CPC autorizate în această țară sunt considerate ca fiind echivalente cu cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 13 noiembrie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO